7/12/2005

ధనము - సాధన

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, డిసెంబరు 2005

ధనము – సాధన

7/12/12

ధనశక్తి

ధనము – ఒక విశ్వజనీన శక్తి ... 3
ధనము – ఒకానొక శక్తియొక్క భౌతికరూపము ... 5
డబ్బును సృష్టించిందెవరు? మానవుడా దేవుడా? ... 7
ధనశక్తిపై అసురశక్తుల ఆధిపత్యం ... 10
ఉపయోగవాదం ... 12
ఆటవికత (Barbarism) ... 15
ధనశక్తిని తిరిగి దైవానికి అప్పగించుట ... 19

అభివృద్ధి

ధనము పట్ల సాధకుని వైఖరి ... 22
దైవకార్యానికి ధనమొక సాధనము ... 24
దుబారా పనికిరాదు ... 27
సంపన్నవంతుల కర్తవ్యము ... 28
అన్యాయ ఆర్జన ... 31
పేదరికము ... 33
వైరాగ్యము, ఆధ్యాత్మికము, వ్యాపారము ... 34
ధనము – భవిష్యత్తు ... 38
ఈ యిల్లు నా స్వంతం కాదు ... 40
సమాచార పత్రం ... 41

ఉపోద్ఘాతము

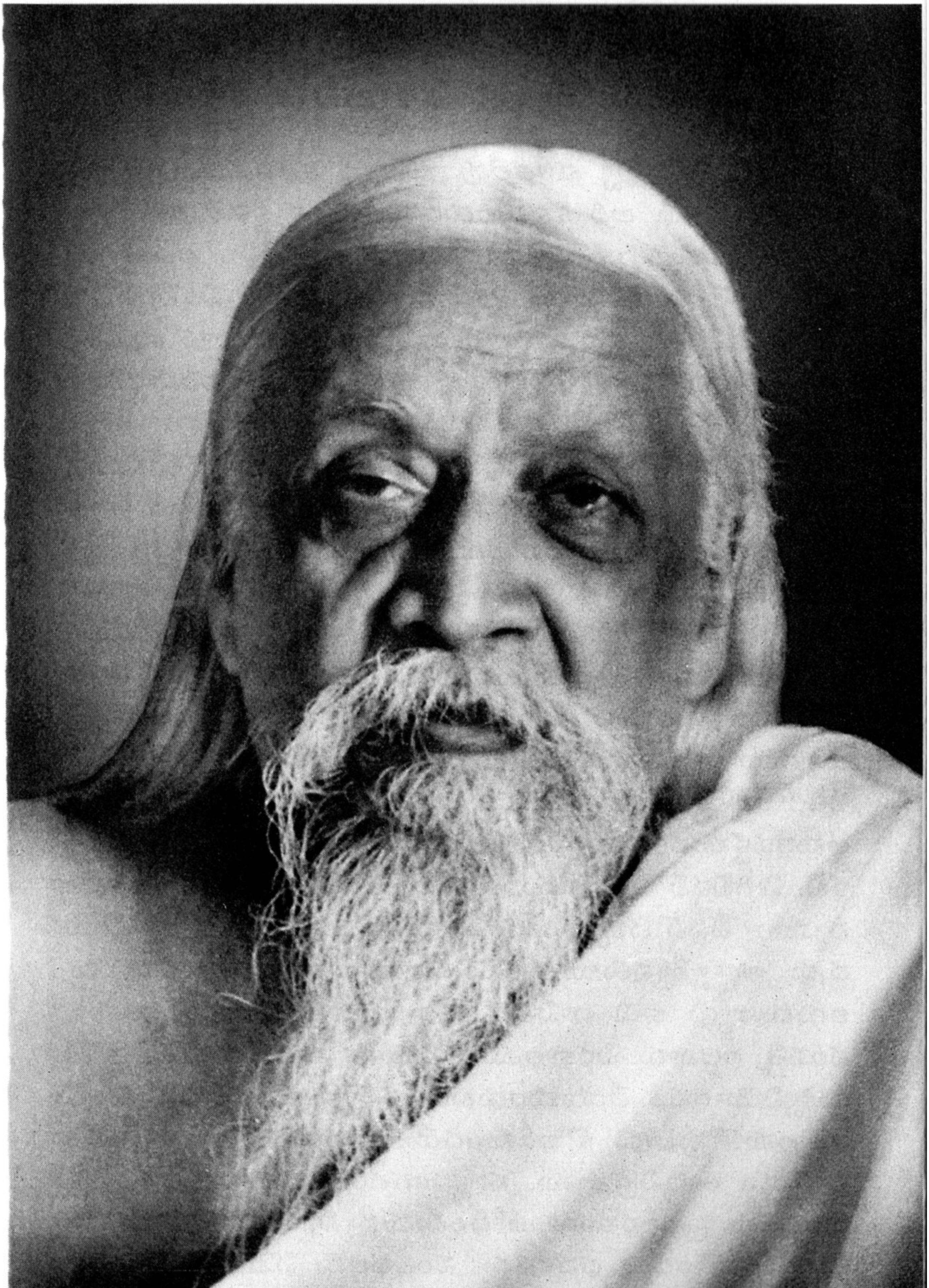
'ధనమూల మిదం జగత్' అన్నారు సరే కాని ఎంతకాలానికీ ఈ ప్రపంచపు సమస్యలు తీరటం లేదే! దీనికి కారణమేమిటి? ప్రస్తుతం ధనమంతా అజ్ఞానుల చేతులలో ఉన్నది. కోరికల దాహాన్ని తీర్చేందుకు మాత్రమే ఉపయోగపడుతోంది. కాని శ్రీమాత ధనమును ఒక శక్తి అన్నారు. గాలి, నీరు వలెనే అది ఏ ఒక్కరికీ చెందినది కాదు. ఈ విషయాన్ని గుర్తించినప్పుడు నువ్వు ఆ శక్తికి ఒక చక్కటి ఉపకరణము కాగలవు. దైవము ఆజ్ఞాపించిన కార్యములను నిర్వహించగలవు. తన కార్యములను దైవము నీ ద్వారానే చేయించుకుంటాడు. ధనము దైవానికి చెందినది. నీ ద్వారా ఏ కార్యములు చేయించుకోవలెనో అందుకు తగినంత ధనము నిచ్చి నీ ద్వారా తన కార్యక్రమమును సఫలము చేసుకుంటాడు. ధనమును నిలవ చేయకూడదు. నిర్బంధించకూడదు (గాలి, నీరు వలెనే). అలా చేస్తే అదెవరికీ ఉపయోగపడదు. దానిని విడుదలచేసి సర్క్యులేషనులో పెట్టినప్పుడే అది సద్వినియోగము కాగలదు. దివ్యకార్యమునకు ఉపయోగపడగలదు.

— సంపాదకుడు

ధనము – ఒక విశ్వజనీన శక్తి

విద్యుచ్ఛక్తిని నువ్వు చూడలేవు. మనకది కనపడదు. కాని ధన శక్తి అలా కాదు. అది కనపడుతుంది. విద్యుచ్ఛక్తివలె అది కూడ ఒక శక్తే. విద్యుచ్ఛక్తితో మిషన్లను నడిపించగలవు.. ధనశక్తి ఈ భూలోకాన్నే నడిపిస్తుంది. అది భూమినంతటిని వికసింపచేసే అద్భుతమైన శక్తి. అది ఒక దివ్యశక్తి దాని నిజస్వరూప మేమిటో మనం తెలుసుకోవాలి. – *సంపాదకుడు*

ఒకానొక విశ్వజనీన శక్తికి ధనము ప్రత్యక్షరూపము. లోకమున ఈ శక్తి వ్యక్తమయినపుడు దాని ప్రభావము అన్నమయ ప్రాణ మయ కోశములపై గానబడును. బాహ్యజీవన పరిపూర్ణత కది అత్యవసరము. దాని మూలము దైవమే. నిజానికి దానిని ప్రయో గించునది కూడ దైవమే. అయినను, ఈశ్వరుని యన్ని శక్తుల వలెనే యదియు నీ లోకమున నియుక్తము. నిమ్న ప్రకృతిగత మగు నజ్ఞానక్షేత్రమున అహంకార ప్రయోజనములకై యది దుర్విని యోగము కావచ్చును; ఆసురిక శక్తులకు జిక్కి తత్కార్యములకై వినియుక్తమైనను కావచ్చును. మానవాహంకార పక్షమునకును, అసురపక్షమునకును విశేషాకర్షణముగల శక్తిత్రయములో అర్థమొ కటి. మిగిలినవి అధికారము, కామము. ఏ తచ్ఛక్తిమంతులు సామా న్యముగా వీనిని చక్కగా నిర్వహించలేరు. దుర్వినియోగము చేయు దురు. అర్థాన్వేషకులు, అర్థసంగ్రహీతలు తరచుగా అర్థవశవర్తు లగుచున్నారే కాని దానిని నిగ్రహింపజాల కున్నారు. ఆసుర సంపత్తి గలవారు చిరకాలము ధనమును హస్తగతము చేసికొని దుర్వినియోగము చేయుచుండుటచే, తద్వికృత ప్రభావమునుండి తప్పించుకొనువారు కొలదిమందియే. కావుననే ఆధ్యాత్మసాధన లన్నియు ఆత్మనిగ్రహము, సర్వసంగపరిత్యాగమును, ధననిరాక రణమును ప్రధానముగా బోధించుచున్నవి; లేదా నియమించు చున్నవి. కొందరు ధనమును, సంపదలను నిషేధించి, పేదరిక

మును, వైరాగ్యమును ఆధ్యాత్మమార్గమున కత్యంతావశ్యకములని ఘోషించుచున్నారు. ఇయ్యది భ్రమాత్మకము. దీని ననుసరించుటచే విరుద్ధశక్తులు ప్రబలములగును. భగవానుని సంపదను భాగవత జీవికకై యుద్ధరించి, ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో వ్యవహించుటయే సాధకునకు అతిమానసమార్గ మగును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: శ్రీ శివశంకరానంద ('*జనని*' నుండి)

(*SABCL* Vol. 25, pp. 11-12)

ధనము – ఒకానొక శక్తియొక్క భౌతికరూపము

మన దృష్టిలో ధనము ఒక వస్తువు. దానికి పరిమాణమున్నది. కాని దానిని పెంచి పోగుచేసుకోవచ్చునని అనుకోటం ఒక భ్రమ, దాని మూలస్వరూపమేమిటో తెలియకపోవటమే. ధనాన్ని ఊరికే పాతరవేస్తే దాని శక్తిని కోల్పోతుంది. అది ఒక శక్తి. ఆ శక్తినే మనం వశపరుచుకోవలసి వున్నది. అప్పుడు ధనం దానంతటదే నీ దగ్గర కొచ్చేస్తుంది, దాన్ని వినియోగించే అవకాశము నీకు కలుగుతుంది.

– సంపాదకుడు

ధనము యొక్క నిజస్వరూపమేమిటో మనం తెలుసుకోవాలి. కరెన్సీ నోట్లు, నాణెములు ధనమే. ఇంకా ఆస్తిపాస్తులు, విలువైన వస్తువులు ఇవన్నీ దాని ప్రతిరూపాలే. అది ఒకానొక శక్తియొక్క భౌతికరూపము. ప్రాణికం (vital) దాన్ని తీసుకొని తన ద్వారా ఉపయోగించినప్పుడు అది అనేక రూపాలలో అభివ్యక్తమవుతుంది. భౌతికక్షేత్రంలో దీని ఆకర్షణ, ఇది సృష్టించే ప్రకంపనలు తప్పించుకోలేనంత బలీయంగా ఉంటాయి. వ్యాయామం వల్ల శరీరానికి సత్తువ చేకూరుతుంది. అలాగే ధనం కూడా వినియోగించేకొలదీ శక్తిని పుంజుకుంటుంది. వినిమయ వినియోగాలే ధనశక్తికి నిజశక్తి.

ధనశక్తిపై నీకు అదుపు ఉండాలి. అంటే ఇతోధికంగా ప్రోగు చేసి భద్రంగా దాచిపెట్టడం కాదు. లోభత్వంతో కనుక అలా చేస్తే ఈ శక్తి నిస్తేజమై, నిర్వీర్యమై చేజారిపోగలదు కూడా! వినిమయ వినియోగములలో దీని నెంతగా వాడుక చేస్తే అంతగా అది బలాన్ని పుంజుకుంటుంది. ప్రాణికసీమలలో దీని ప్రభావం బహుముఖమైనది. విభిన్న ప్రయోజనాల వినియోగంలో దీని కళా కాంతులు భిన్నవర్ణాలుగా దృశ్యమానమౌతవి.

ధనము ప్రాణికస్థాయిలో ఒక శక్తి మాత్రమేనని అనుకున్నాం కదా! అందుకే అది ఎవరికీ స్వంతం కానేరదు. ఏ ఒక్కరూ దీనికి హక్కుదారు కాలేరు. విశ్వంలో ప్రకృతిశక్తులు అనంతంగా ఉన్నాయి. వాటిలో ఏ ఒక్క శక్తినీ ఎవ్వరూ స్వంతం చేసుకోలేరు కదా! వెలుతురు ఒక శక్తి. ఇది ఎవరి స్వంతమూ కాదు! ఈ వెలుగు అంతా నాది, కాబట్టి దీనిని నేను భద్రపర్చుకుంటానననగలిగే మూర్ఖుడెవడు ఉంటాడు! ధనశక్తి విషయంలోనూ అంతే. కాకపోతే మనం అలా భావించం. ఈ సొమ్ము – నాణెములు, కరెన్సీ నోట్లు – మన స్వంతం అనుకుంటాం. ఇది ఒక మూర్ఖత్వము. లాంతరును నాది అనుకోగలవు – కాని దీపకాంతి నాకే స్వంతం అనుకోలేవు కదా! ఎప్పుడైతే నువ్వు నాణెములు, కరెన్సీ నోట్లు నీ స్వంతం చేసుకుంటావో అప్పుడు వాటికి సహజ సిద్ధమైన మారకశక్తి పోతుంది. ఆ శక్తులను నీవెలా స్వంతం చేసుకోగలవు? ఈ అసలు సిసలు ధనశక్తి నీకు ఒక్కనికే స్వంతం కానేరదు. ఇది అందరిది. ధనాన్ని కూడబెట్టి దాచావు అనుకో, ఏమౌతుంది? ఒక పాత్రలో నిండా నీళ్లు నిలువ ఉంచితే ఏమౌతుంది. కొంతకాలానికి పాడై నిరుపయోగం కాదూ! నిల్వ ఉంచిన డబ్బు విషయం కూడా అంతే! వాడుక లేని భద్రపరిచి ఉంచిన సొమ్ము dead money. వ్యర్థం.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(*CWM* Vol. 4, pp. 249-50; Vol. 5, pp. 357-58)

డబ్బును సృష్టించిందెవరు?
మానవుడా దేవుడా?

ఒకానొక శక్తికి ప్రత్యక్షరూపమే డబ్బు. అది ఒక ప్రతీక మాత్రమే. దానిని అచ్చువేసేందుకు యంత్రాలు కావాలి నిజమే. అంత మాత్రాన డబ్బుని సృష్టించింది మనిషే అని అనలేము. ఒక న్యాయమైన మనిషి వుంటాడు. డబ్బును సత్కార్యములకు వినియోగించే చైతన్యం కలిగి ఉంటాడు. అతను సంపాదించకపోయినా వానికి డబ్బు దానంతటదే వస్తుంది. దాని శక్తి అటువంటిది.

— సంపాదకుడు

మధుమయీ, ధనాన్ని సృష్టించేది మానవుడైతే అది దివ్య శక్తి ఎలా అవుతుంది?

శ్రీమాత నవ్వి అంటారు — నీవు చెప్పేదెలాగుందంటే — మానవుడు మానవుని వలననే ఉద్భవిస్తున్నాడు కదా! మరి వాస్తవంలో అతను దైవమెలా కాగలుగుతున్నాడు, అని అడిగినట్లుంది. ఈ సృష్టి సర్వమూ బాహ్యరూపంలో బాహ్యపదార్థ సాధనసామగ్రి ఆధారంగానే ఉత్పన్నమౌతున్నది, కాని దాని వెనుక పనిచేసేవి అదృశ్యమైన దివ్యశక్తులే కదా! కరెన్సీ నోట్లు, నాణెములు గాలిలోంచి ఊడిపడవు గదా. యంత్రాలతోనే ఉత్పన్నం కాబడుతున్నవి. అవి కేవలం పదార్థరూపములే తప్ప స్వయం శక్తిరూపాలు కావు. అవి భౌతిక వస్తు వ్యక్తీకరణలు మాత్రమే. డబ్బు పేరుతో మనం భౌతికవస్తు సముదాయమును చలామణీ చేసుకుంటున్నాం. ఇది పరిపాటిగా జరిగే పని (conventional). కొన్ని దేశాలలో గవ్వలు ద్రవ్యంగా వాడబడుచున్నవి. ఎక్కడో ఒక ఉత్తరదేశంలో చేపలు పట్టేందుకు ఉపయోగింపబడే కొక్కెములను డబ్బుగా ఉపయోగించుకుంటారట. ఎవడు ఎక్కువ కొక్కెములు కలిగి ఉంటే వాడు అంత సంపన్నుడు. అపరిమితంగా ఉంటే మహా సంపన్నుడు. ఇది కేవలం సంప్రదాయబద్ధంగా సాగేది. వాటికి ద్రవ్యశక్తి అదృశ్యంగా ఉన్నది. అదే శక్తి అనేక రూపాలుగా వ్యక్త

The Mother

మౌతుంది. మనం బంగారానికి అత్యధిక విలువ నిస్తాం. ఎందు కని? దానికి తుప్పు పట్టదు. నశించిపోదు. మన్నిక యెక్కువ. మరిన్ని బంగారు గనులు బయల్పడి ఈ లోహం ధారాళంగా లభ్య మౌతుంటే దీని విలువ సహజంగానే తగ్గిపోతుంది కదా! ధనశక్తి బాహ్యామైనది కాదు! అంతఃశక్తి (the force that is behind). దీనికి ఉన్న అంతర్గత ఆకర్షణశక్తే భౌతికవస్తు సముదాయాన్నంతటిని నిర్దేశిస్తుంది.

కాబట్టి, ఇది కేవలం మనం పెట్టుకున్న వ్యవహారం. ముద్రిం పబడిన ఒక కాగితం ముక్క – ఎంత మాసిమురికిగా అసహ్యంగా ఉన్నా – డబ్బుగా పదిలపర్చుకొని చెలామణీ చేసుకోవటం లేదూ మనం! ఆ పేపరుముక్కలు మాసిపోయినా కూడ మన దగ్గర ఎంత అధికంగా ఉంటే అంత సంపన్నులం! ఎందుకని? పరిపా టిగా ఉన్నది కాబట్టి. ఈ ధనశక్తిని వశం చేసుకోగలిగి సత్కా ర్యాలకు, సంక్షేమ కార్యక్రమాలకు సద్వినియోగం చేసినపుడు ఆ వ్యక్తికి పరోక్ష ధనశక్తి వశమై ఉంటుంది.

డబ్బు పుష్కలంగా సంపాదించగలిగే వానికి భౌమిక శక్తులు వశమై ఉంటాయా?

సంపాదించే విధానంపై ఇది ఆధారపడి ఉంటుంది. అక్రమ పద్ధతిలో సంపాదించిన డబ్బుపై సాధారణంగా కంట్రోలు ఉండదు. నిష్ఠాగరిష్ఠగా విధినిర్వహణ చేసుకుంటూ ఉండి, అసంకల్పితంగా డబ్బు వచ్చిపడినపుడు అతడు ధనశక్తికి బానిసకాడనే భావిం చాలి. ప్రక్కదారులు పట్టనవసరం లేకుండానే ధనాన్ని ఆకర్షించ గలిగేవారు కొందరు ఉంటారు. మసిపూసి మారేడుకాయ చేసే ధనార్జనపరులూ కొంతమంది ఉంటారు. డబ్బున్న ప్రతివాడికి ధనశక్తిపై అదుపు ఉండదు; డబ్బు అప్రయత్నంగా వచ్చినపుడు ఆతనిలో ఏదో ధనాకర్షణశక్తి ఉన్నదని భావించాలి.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(*CWM* Vol. 6, pp. 252-53; Vol. 4, p. 376)

ధనశక్తిపై అసురశక్తుల ఆధిపత్యం

ధనశక్తి ప్రస్తుతం ఆసురికుల చేతుల్లో చిక్కుకొని వున్నది. అందు కని సత్కార్యములకది దొరకదు. కాని ఎక్కడైనా ఒక్కచోట ఆ ఆసురికశక్తుల ఓటమి సంభవించినట్లయితే అప్పుడు ధనశక్తిని బంధించిన పగ్గాలు సడలింపబడతాయి. మిగిలిన ప్రదేశాలలో కూడా దానిని అసురులబారి నుండి విడిపించడం సులభం అవు తుంది. — *సంపాదకుడు*

ధనశక్తి ప్రస్తుతం ప్రాణికజీవులు (vital beings) – అసురలోక వాసుల వశంలో వున్నది. ఈ దుష్టశక్తుల ప్రాబల్యానికి లోనై వుంటుంన్నందుననే ధనం సత్యం కొరకైన సత్కార్యాలకు (cause of Truth) అవసరమైనంతగా వెచ్చించబడుట లేదు. అసుర శక్తుల బంధాల్లో నున్నందువల్ల, ధనం ప్రక్క త్రోవలకు, అసత్కార్యాల వైపు మళ్లుచున్నది. ఈ పృథ్వీపై ఆ దుష్టులు ఆధిపత్యం కలిగి వుండుటకు సంపదయే ప్రధాన సాధనమవుతున్నది. ధనశక్తిపై అసురశక్తుల ఆధిపత్యం పూర్తిగాను, శక్తివంతంగాను, పకడ్బందీ గాను యేర్పాటు చేయబడివుంది. దృఢమైన యీ ఏర్పాటు నుండి కొంతైనా సొమ్మును విడిపించడం మిక్కిలి కష్టసాధ్యమైన పని. ప్రస్తుతం యీ ధనవంతుల నుండి స్వల్పధనాన్నైనా లాక్కొను టకు ప్రయత్నించినపుడెల్లా అసురశక్తులతో భీకరసంగ్రామం చేయాల్సి వస్తున్నది.

ఐనప్పటికీ ధనంపై ఆధిపత్యం వహించిన అసురశక్తులపై ఎక్కడైనా ఒకచోట గణనీయమైన విజయం చేకూరితే చాలు, అది సమాంతరంగా, సహజంగా అన్ని స్థావరాల్లోను వాటిపై విజయం చేకూరడానికి దోహదం చేస్తుంది. ఒకచోట అవి లొంగిపోతే, సత్యం కొరకైన సత్కార్యాలకు ధనం యివ్వజాలమని భావించే వారంతా కూడ హఠాత్తుగా వాటికి ధనం యివ్వాలని ముందుకు వస్తారు.

అందువల్ల ప్రాణమయశక్తుల చేతుల్లో ఆటబొమ్మలుగాను, వాటి ఉపకరణాలుగాను వుంటున్న శ్రీమంతులు ధనం ఖర్చు చేయడానికి పూర్తిగా విముఖులని చెప్పరాదు. ఎందుకంటే స్వంత కోర్కెలను తృప్తిపరచుకొనవలసి వస్తే వాళ్లు వెంటనే సంతోషంగా ధనాన్ని మంచినీళ్లప్రాయంగా ఖర్చుపెడతారు. కాని వారి సంపదను లేదా ఆదాయాన్ని యితరులతో పంచుకొనవలసి వచ్చినప్పుడు మట్టుకు చాల భాధపడతారు. సంపదయొక్క సంరక్షకుడు తన ధనాన్ని ఇనుపబీర్వాలో దాచి భద్రంగా సంరక్షించుకొంటాడు. సంపదను తమ అదుపులో పెట్టుకొన్న ప్రాణశక్తులు కూడ అలాంటి సంరక్షకుని వంటివే. ఆ ప్రాణశక్తుల గుప్పెట్లో వున్నవారిని తమ ధనం వెచ్చించమని కోరితే వారు తమ పర్సు తెరవడానికి సవాలక్ష ప్రశ్నలు వేస్తారు. కాని వారిలో ప్రాణిక ప్రేరణ కలిగితే వారంతటవారే తమ ఖజానాను తెరచి తమ కామనల తీర్చుకొనుటకు స్వేచ్ఛగా ధనం వెచ్చిస్తారు. సాధారణంగా అవి కామవాంఛల పేరు ప్రతిష్ఠలకు సంబంధించినవిగా వుంటవి. అదే విధమైన ప్రాణికస్థాయికి చెందినవైనచో ఆహారము, మొదలైన కోర్కెలకు కూడ వారు ఖర్చు చేయ వెనుకాడరు. ఇలాంటి స్వార్థప్రాణిక కామనల వర్గానికి చెందని సత్కార్యాలకై పైకం వెచ్చించవలసి వస్తే వారు, ఎంతగానో, పరిశీలించి, ప్రశ్నించి, పరీక్షించి, తమ అయిష్టాన్ని, కోపాన్ని ప్రదర్శిస్తూ చివరకు సహాయం చేయ నిరాకరిస్తారు.

ప్రాణిక కామనలకు బానిసలైన వారిలో సత్యము, వెలుగు, ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనాల కొరకైన ఆకాంక్షల స్పృహ కలిగినా వారు వాటిని ధనతృష్ణకు సమానంగా సరితూచలేరు. అలాంటి వారి నుండి ధనాన్ని దైవకార్యాల కొరకు పొందడమంటే వారి నుండి స్వార్థమనే రాక్షసిని పూర్తిగా తొలగించడానికై యుద్ధం చేయడం వంటిదే అవుతుంది. దానికై తొలుత, వారు సేవ చేస్తున్న అసురికశక్తిని (vital being) జయించాలి. లేదా పరివర్తన చెందించాలి. ఇదంత తేలికైన పని కాదు. ఎందుకంటే ఆసురికజీవుల అధీనంలో నున్న మనుషులు సుఖజీవనం నుండి మారినా మార

వచ్చు. వారు భోగాలకు స్వస్తి చెప్పి సన్యాసాన్ని చేపట్టినా చేప ట్టవచ్చు. ఐనప్పటికీ వారు ఎప్పటివలెనే పిసినారులుగా వుండి పోయే ప్రమాదం లేకపోలేదు. అంతేకాదు, ఇప్పుడు మునుపటి కన్న ఎక్కువ చెడుగానూ వుండవచ్చు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: బి. నరసింహాయ్య

(*CWM* Vol. 3, pp. 45-46)

ఉపయోగవాదం

నేడు భౌతికవాదము మిన్నుముడుతున్నది. ద్రవ్యరాక్షసి మనలను మింగేసేటట్లున్నది.. విద్య, జ్ఞానము, లలితకళలు సమస్తము ఈ దృష్టితోనే అభ్యసించబడుచున్నవి. ఇదొక జాడ్యము. దానిని ఉపయోగవాదమంటారు. కాని విద్య అనగా మనోవికాసమును కలిగించునది. జ్ఞానమనగా మన పరిధిని విస్తృతపరచునది. లలితకళలనగా మనలోని కళాపిపాసను పెంచునవి. మన జీవితాన్ని ఈ దృష్టితో సంస్కరింపవలసి యున్నది. — సంపాదకుడు

దాదాపు ఒక శతాబ్దాన్నించి మానవుడు ఒక వింతజబ్బుతో బాధ పడుతున్నాడు. అది మరింత ప్రబలి పతాకస్థాయిని చేరుకుంది. దాన్ని మనం 'ఉపయోగవాదం' (యూటిలిటేరియనిజమ్) అన వచ్చు. మనుషులు, వస్తువులు, పరిస్థితులు, పనులు అన్నీ కూడా ఒక్క ఉపయోగం అన్న ప్రాతిపదికపై ఏర్పడుతున్నాయి. ఏ విష యమైనా ఆ 'ఉపయోగం' అన్న దానిలో ఇమిడినపుడే అది స్వీక రించబడుతోంది. ఓ ప్రయోజనం ఉన్నపుడే జనం దేన్నైనా మెచ్చు కోవడం జరుగుతోంది. ఉపయోగపడే దెప్పుడూ ఉపయోగం లేనిదాని కంటె మంచిదే నేను కాదనుట లేదు. అయితే ముందుగా 'ఉపయోగం' అన్నది ఎలా నిర్ణయిస్తున్నామో తెలుసుకోవాలి. ఎవరికోసం, దేనికోసం, ఏ విధంగా అన్న ప్రశ్నలు వేసుకోవాలి.

నాగరికత పెరిగిన జాతులుగా భావిస్తున్న వాళ్లే ఈ 'ప్రయోజనం కోసం' అన్న నిర్వచనాన్ని కనుగొన్నారు. వీరికి ఏది ఆకర్షిస్తుందో, ఏది ఎక్కువ ధనాన్ని సంపాదించిపెడుతుందో అదే ఉపయోగపడేదని అర్థం. ప్రతిదీ డబ్బుతోనే కొలుస్తారు. ఆర్థిక న్యాయంతోనే వాటి విలువ నిర్ణయించబడుతుంది. దానినే నేను 'ఉపయోగవాదం' అంటాను. ఈ జబ్బు ఓ అంటువ్యాధి. చిన్న పిల్లలకు కూడా సులువుగా అంటుతుంది! ఏ పసిమనసులు సౌందర్యం, గొప్పతనం, పరిపూర్ణత్వం కోసం కలలు కంటారో — ఏ కలలు సామాన్యుల సాధారణ జ్ఞానానికి భిన్నంగా, విశిష్ఠంగా, ఉన్నతంగా వికసిస్తాయో, అలాంటి పసివయసులో ఉండే గొప్ప కలల నించి వాళ్లను పక్క తోవపట్టిస్తున్నాం. ఇప్పుడు వాళ్లు ఈ మంచివిషయాల పట్ల, అంత ఉత్సాహం చూపటం లేదు. వీటిల్లో ఏ విధమైన 'థ్రిల్' లేదని వాళ్ల భావన. డబ్బు గురించి కలలు కనడమే ప్రధాన విషయంగా మారింది. డబ్బు ఎలా సంపాదించాలన్నదే వాళ్లకున్న ఏకైక చింతన.

ధనార్జనే ముఖ్యమయిన ఆశయంగా పెట్టుకున్న యువత ఆ చదువులు కూడా అలాంటి ప్రయోజనాన్నాశించే అభ్యసిస్తున్నారు. పరీక్ష పాస్ కావడమే వారి ధ్యేయం. మంచిమార్కులు, మంచిజీతం, మంచి జీవితం — డిప్లొమాలు, సర్టిఫికేట్లు సంపాదించడమే వారి లక్ష్యం. దాని కోసమే వారి నిరంతర కృషి. ఆ కృషి వెనుక ఏ ఉన్నతాశయమూ లేదు, మరే విలువలూ లేవు. — కేవలం ధనార్జన, హోదా, పదవి, అంతస్తు — '*ధనమూలం మిదం జగత్*' అన్నదే వారి నినాదం.

వారికి విద్య పట్ల ఆసక్తికాని, విద్య గొప్ప లక్ష్యసాధనకు సహాయపడుతుందనే ఆలోచనగాని లేదు. అర్థం చేసుకోరు. విద్య యొక్క అనేక ప్రయోజనాలు ముఖ్యంగా — జ్ఞాన సముపార్జన, సృష్టి రహస్యాలను తెలుసుకోవడం, ప్రకృతిని పరిశీలించడం, అర్థం చేసుకోడం, క్రమశిక్షణ, వ్యక్తిత్వవికాసం, చైతన్యవికాసం, బలహీనతలను జయించడం, తనని తాను సమర్థునిగా తయారు చేసుకోడం, అజ్ఞానాన్ని, అసమర్థతల్ని తొలగించుకొని జీవితంలో

అభివృద్ధి సాధిస్తూ క్రమంగా మరింత ఉన్నతలక్ష్యాల కోసం ప్రయత్నిస్తూ, విస్తృత పరిధిలో జీవితాన్ని నడిపించడానికి విద్య నభ్యసించాలన్నది వాళ్ల కందని విషయం. విద్య మంచిని పెంచి, విశాలైన దృక్పథాన్ని, నిజాయితీని పెంచుతుందన్న విషయాన్ని 'వట్టి యుటోపియన్' గా భావిస్తారు. వాళ్లకు నచ్చే విషయం కేవలం లౌకికం, డబ్బు నెలా సంపాదించాలన్న ఒకే ఒక పరమార్థం కోసం వాళ్లని తయారుచేసుకోవడం.

*

డబ్బు – సంపదని పెంచటానికి, సమృద్ధిని, ఉత్పత్తిని పెంచే సాధనంగా ఒక సమూహానికో, ఒక దేశానికో లేదా మొత్తం భూమ్మీద అందరికి ఉపయోగపడే వస్తువు. ధనం కేవలం ఒక సాధనం, ఒక శక్తి, ఒక ఆయుధం తప్ప ధనమే సర్వస్వం కాదు. అన్ని శక్తులూ, అన్ని అధికారాల్లాగే ధనం కూడా చలనంలోనూ, మారకంతోనూ మాత్రమే శక్తిసాధనంగా మారుతుంది. కాని దాన్ని మూటకట్టి దాచిపెట్టడం వలన కాదు. ఒక చక్కని ఉదాహరణగా ప్రపంచానికి నిరూపించి చూపడమే మనం ఇక్కడ సాధించవలసినది. ఆంతరంగికమైన మానసిక పరిజ్ఞానంతో సంస్థలు ఏర్పడి బయట పనిచేసినపుడు మానవజీవితాన్ని బాధించే అనేక రుగ్మతలని నిర్మూలించి క్రొత్త ప్రపంచాన్ని సృష్టించగలం. అదే ఇక్కడ మనం చేస్తున్నది. ఇది సాధించటానికే ఈ నిరంతర ప్రయత్నం.

చేతనాస్థాయి పెరిగినపుడు ఆర్థికసుస్థిరత్వం సమకూరుతుందా?

చైతన్యవికాసం ఉన్నపుడు సహజంగానే ఆర్థికస్థితిలాంటి విషయాలపట్ల ఆసక్తి తగ్గుతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

(*CWM* Vol. 12, pp. 353-54; Vol. 13, p. 154; Vol. 15, p. 58)

ఆటవికత (Barbarism)

నాగరికత పెరుగుతున్న కొద్దీ మనిషి కోరికలు కూడా పెరుగు తున్నాయి. కార్లు, సెల్‌ఫోన్లు రకరకాల గేడ్జెట్లు మనకు దర్శన మిస్తున్నాయి. దీనిని నాగరికతనలా లేక భౌతికరాక్షసులను అంద లమెక్కి కూర్చోపెట్టడమనాలా? శ్రీఅరవిందులు దీనిని బార్బేరిజం అనగా 'ఆటవికత' అన్నారు. మనం మళ్లీ ఆటవికస్థాయికి దిగ జారిపోవలెనో, లేక విజ్ఞానస్ఫూర్తితో వేగంగా ముందుకు సాగిపో వలెనో మీరే నిర్ణయించుకోండి. — *సంపాదకుడు*

విజ్ఞానశాస్త్రము మానవజీవితాన్ని అనేక విధములుగా మెరుగుపరి చింది. అతని పరిధిని విశాలపరిచింది. లోతైన సంస్కృతికి దారి తీసింది. అయితేనేమి అసలైన భౌతికజీవితమంటే ఏమిటో మనకు తెలియకుండా అయింది. ఆ విజ్ఞానశాస్త్రప్రగతి కూడ కొంతవరకు దీనికి కారణమే. కేవలం బాహ్యాసౌకర్యములను పెంపొందించి భౌతికజీవితమునకే ప్రాముఖ్యత నిచ్చి మరో విధమైన బానిస త్వానికి (Barbarism) దారితీసింది. దీనిని, ఇటువంటి దాసోహాన్ని ఏమనాలో తెలియదు. ఇది పారిశ్రామిక యుగము గదా! అధికా ధికంగా పెరిగి పెద్దదవుతున్న వాణిజ్య, ఆర్థిక, సంస్కృతి పరా కాష్ఠకు జేరుతోంది. ఈ యుగము ఇక అంతమైపోతోంది. మని షిలో వాంఛాజీవుడొకడున్నాడు గదా! ఆ వాంఛాజీవినే ఆత్మయని పొరపాటు పడి దానిని తృప్తిపరచడమే జీవితపరమావధి అను కుంటాడు.

అతని ఉద్దేశంలో భోగభాగ్యాలతో కోరికలను తీర్చుకొం టూపోవడమే జీవలక్షణము. జాంతవిక మానవుడు ఏ విధంగా కండపుష్టిని, ఆరోగ్యము, జవసత్త్వములు మాత్రమే ముఖ్యమను కుంటాడో అటులనే ఆసురిక మానవుడు లేక ఆర్థికమానవుడు (the vitalistic or economic barbarian) వాంఛలను పెంచుకుంటూ ఐశ్వర్యమును అభివృద్ధిచేసుకొనుటయే తన పరమావధి అనుకుం టాడు. అతని ఉద్దేశ్యంలో తాత్త్వికచింతన, నైతిక లేక మతపర

మైన జీవితము, సంస్కారము ముఖ్యం కాదు. ధనమే దైవము. ఉత్పత్తులను చేసి ఆస్తిపాస్తులను పెంచుకోవటమే అతని బ్రతుకు.

హద్దుపద్దూ లేకుండ ధనకనకవస్తువాహనాదులను పెంచుకోవటం, కళావిహీనమైన వస్తువుల ఆడంబరము, లెక్కలేనన్ని సదుపాయాలు, సౌకర్యాలు, మతము పేరుతో చేసే పూజాపునస్కారాలు, వ్యాపారముగా మారిన రాజకీయాలు, పాలనావ్యవస్థ, వినోదసాధనాలు – ఈ వ్యాపారచట్రంలో బందీ అయిన ఆర్థిక మానవునికి సౌందర్యము, రసాస్వాదన అంటే ఏమిటో తెలియదు. అవి కేవలం వృథా అన్న మాట! లలితకళలు, కవిత్వము వట్టి ఆడంబరాలు లేదా వ్యాపారప్రకటనలకు (advertisement) మాత్రమే ఉపయోగములు. అతని ఉద్దేశ్యంలో నాగరికత అనగా సుఖమే, నైతికజీవితమనగా సామాజిక స్తోమతయే. రాజకీయాలనగా పారిశ్రామికాభివృద్ధి, కొనుగోలుదారులను వెతుక్కోవటం, ఇతర దేశాలను జయించి, వాటిని తమ గుప్పెట్లో పెట్టుకోవడం, లాభదాయకంగా వ్యాపారం చేయటం, మతమనగా లాంఛనప్రాయమైన కార్యక్రమాలు లేక జనాకర్షణలు పొందే మాయలు, మర్మాలు. విద్య అనగా పారిశ్రామిక జీవితంలో విజయాలు సాధించగలగాలి. విజ్ఞానశాస్త్ర మనగా క్రొత్త క్రొత్త యంత్రాలను కనిపెట్టటం, జ్ఞాన మనగా సుఖసంతోషాలను, ఉత్పత్తి యంత్రాలను వాటిని సక్రమంగా నడిపించేందుకు అవసరమైన వ్యవస్థను తయారుచేయటం, పెద్ద పెద్ద పెట్టుబడిదారులు, వారి అండదండల నాశించే ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, అనేక పరిశ్రమలను చాకచక్యంగా నడిపించగలిగే మోతుబరులు మొదలైనవారే ఈ వ్యాపార సమాజాన్ని నడిపించే నిజమైన పరిపాలకులు.

ఈ బాహ్యాడంబరమంతా కేవలం ప్రాణికాతిశయము. ప్రాణికజీవి విజృంభణము. ఇందులో తప్పేమిటి అని అడగవచ్చు. ఇది ఆసురిక ప్రవృత్తి. ప్రాణికాభివృద్ధి గూడ మానవుని సర్వతోముఖవికాసమునకు అవసరమే. దాని పాత్ర దాని కున్నది. అంతకు మించితే ప్రమాదము. మానవుడు సమాజంలోని అంగమే కదా! అతని జీవితము సంపూర్ణంగా ఉండాలన్న మాట నిజమే. అయితే

అది శోభాయమానంగా దివ్యసత్యానికి చేరువగా వుండాలి. ఈ శరీరము, జీవితము కేవలం స్వలాభం కోసమే కాకుండా అంతకు మించిన పాత్రగా, ఒక చక్కటి ఉపకరణంగా వుండాలి. మానవ కళ్యాణానికి దోహదం చేయాలి. తన స్వతః ప్రయోజనాలకే కాకుండా అంతకంటె గొప్పదైన మనోమయ పురుషునికి విధే యమై సత్యంశివం సౌందర్యములకు ఆలవాలమై వుండాలి. మరి ప్రస్తుతం ఈ వ్యాపార చట్రంలో నడుస్తున్న జీవితం కేవలం ఒక తాత్కాలిక స్థాయే. అక్కడే చతికిలబడి కూర్చోకూడదు. అలా జరిగిన జీవితం అక్కడే స్తంభించిపోతుంది. అంతుపొంతులేని ఆడంబరాలతో ఊపిరికూడ సలపకుండా వుంటుంది. రాక్షసుడు పెరిగి పెరిగి నాశనమైపోయినట్లు దాని భారంతో అదే కృంగిపో తుంది.

స్వేచ్ఛానువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

మన క్రియాత్మక జీవితములో బాహ్యావసరములకు బానిసలమగు టతో తృప్తిపడి శీఘ్రతాత్కాలికప్రయోజనములే మన మనోవా క్కాయ కర్మములను నియమించుచున్నవని సరిపెట్టుకొనుచుం డుటచే ఈ కష్టముత్పన్నమగుచున్నది. అయినను దాని యందు కూడ చివరకు ఉన్నత సత్యమునే చేరవలసి యున్నది. పర్య వసానములో మన జీవితమునందు ఆదర్శములతో కూడి ఆంత రంగికమైనస్థితి కంటె దైనందిన జీవితముతో కూడిన సాంఘిక స్థితి వేరుకాదని తెలిసికొందము. పైగా మన జీవితములోని బల వత్తర సూత్రము, శక్తి అగునట్టి అత్యంతోన్నత సంపూర్ణయథార్థ తత్త్వమును వాని యందాలోకించి వ్యక్తి సమూహముల యందు దాని నభివ్యక్తము చేసిననే గాని వాని నిజమైన అర్థమును తెలి సికొని వాని నిష్ఠుర బాధాకరసమస్యలను పరిష్కరింపలేము. దైవము నాలోకించి, సాక్షాత్కరించుకొని వ్యక్తీకరించుటకు మన కీయబడిన బహ్వర్థసుసంపన్నావకాశమే జీవితసర్వస్వమై యున్నది. (All life is only a lavish and manifold opportunity given us to discover, realise, express the Divine)

మిగిలిన వారి వలెనే హేతుయుక్త మానవుడు నీతిమయ జీవితమును కారణధర్మ సూత్రములచేత నియమించి దాని ఆచరణ ధర్మస్వభావములను కేవల హేతుస్థితికి దింపుటకు యత్నించెనన్నమాట వాస్తవము. అతడు దీనిలో కృతకృత్యుడు కాలేదు; కాలేడు. కృతకృత్యుడైనట్లుగా అతడు చేయు నటనములు మాటలతో, ఊహాలతో, శుష్కతత్త్వముతో, అతుకులమారి సమన్వయముతో బుద్ధి నిర్మించునట్టి సొగసైన గాలిమేడలు. చివరిమాట చెప్పవలసినచో ఈ నటనలతోడి వైఫల్యములన్నియు యాథార్థ్యము యొక్క దృఢస్పర్శ తగిలిన వెంటనే కూలిపోవును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: వెంపటి కృష్ణమూర్తి ('మానవావర్తము' నుండి)

(*SABCL* Vol. 15, pp. 72-73, 138)

పెట్టుబడిదారులకు, వ్యాపారులకు రాబోవు బంగారు భవిష్యత్తులో భాగస్వాములు కాగల అవకాశం దైవంచే ఇవ్వబడింది. కాని చాలమంది భవిష్యత్తుకన్న ధన శక్తి బలీయమైనదని అంగీకరించి, ఆ సదవకాశాన్ని తిరస్కరించారు.

కాని భవిష్యత్తు తన తిరుగులేని శక్తితో వారిని అణగద్రొక్కేస్తుంది.

శ్రీమాత

(*CWM* Vol. 15, p. 57)

ధనశక్తిని తిరిగి దైవానికి అప్పగించుట

ధనము పట్ల 'నాది' అనే భావము సహజమే! కాని ఒక మహా సముద్రాన్ని పట్టుకొని .'నాది' అనుకోటం న్యాయం కాదు. ధనమొక మహాప్రవాహము. వ్యక్తిగత వాంఛను జయించినప్పుడు నువ్వు ఆ ప్రవాహంలోకి ప్రవేశించగల్గుతావు. అప్పుడు నీకా ధనమూ దొరుకుతుంది. నువ్వు దానిని సద్వినియోగమూ చేయ గల్గుతావు. నువ్వు దానికో చక్కని ఉపకరణమన్న మాట.

— సంపాదకుడు

అసురులవశంలో ఉన్న ధనాన్ని మళ్లీ మదర్ చేతుల్లోకి రప్పించటమెలా?

ఇక్కడ పరస్పరాధారితములైన మూడు విషయాలున్నా యని శ్రీఅరవిందులు అంటారు. అధికారం, ధనం, కామం — ఈ మూడు ఒకదానిపై ఒకటి ఆధారపడి ఉంటాయి. వీటిలో ఏ ఒక్క దానిని జయించాలన్నా, మూడింటిని జయించవలసి ఉంటుందని నా నమ్మకం — ఒకదానిని జయించాలంటే మిగతా రెంటిని కూడ చేజిక్కించుకోవలసిందే. వ్యక్తి ఈ మూడింటిపైన ఆధిపత్యం పొంద లేనట్లయితే — అధికారేచ్ఛ, ధనాపేక్ష, కామవాంఛ — వాటిలో ఏ ఒక్కదాన్నీ నిశ్చయంగా పొందలేడు. ధనానికి నేడున్నటువంటి అత్యధిక ప్రాధాన్యత సమకూరింది ధనంవలననే కాదు. ఎందు కంటే, ధనాన్ని కూడబెట్టి, అలా కూడబెట్టుకొన్న దానిని లెక్క బెట్టుకొనుటతో సంతోషపడే కొందరు మూఢులను మినహా యించి, సాధారణంగా ధనాన్ని అది సమకూర్చే సంతృప్తి కోసం అభిలషించి ఆర్జిస్తారు. ఇది దాదాపు ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం లాంటిది: ఈ మూడింటిలో ప్రతి ఒక్కటి, కోరికల ప్రపంచంలో దాని స్వంత విలువలు కలిగియుండుటయేకాక, మిగతా రెండింటిపైన కూడ ఆధారపడుతుంది.

నాకు కలిగిన ఒక అనుభూతి గురించి చెప్పాను: ప్రపం చపు భాగ్యరాసులను, భూసంపదలను పరిరక్షిస్తూ కాపలాకాసే నల్లని పెనుత్రాచు గురించి — అది కామవాంఛపై నియంత్రణను

కోరింది. కారణం, కొన్ని వాదనల ప్రకారం అధికారంకోసం పడే ఆరాటపు లక్ష్యం కామవాంఛల సంతృప్తి. వ్యక్తి దీనిని నియంత్రించగలిగితే, మానవచైతన్యం నుండి దానిని సమూలంగా నిర్మూలించగలిగితే, అధికారదాహం, ధనవ్యామోహం వాటంతటవే మాయమౌతాయి. దీనివల్ల విశదమయ్యేదేమిటంటే, మానవ జీవితంలో ఈ మూడూ అతిపెద్ద ప్రతిబంధకాలనీ, వాటిని జయిస్తే తప్ప మానవాళి మార్పు చెందుటకు లేశమాత్రమైన అవకాశం లేదని.

*

నిధినిక్షేపాలు సర్పాలచే రక్షింపబడుతుంటాయని చాలా ఫెయిరీటేల్సులో ఉంటుంది. ఇది నిజమేనా?

అవును, కాని అది స్థూలశరీరధారి గాదు — ప్రాణిక సర్పం. నిధినిక్షేపాల తాళంచెవి ప్రాణిక ప్రపంచంలో ఉంటుంది. ఒక భయంకరమైన నల్లని సర్పం దానిని రక్షిస్తూంటుంది. అది అతి భయంకరమైనది, సాధారణ సర్పం కంటే వందరెట్లు పెద్దది. నిధి ద్వారాలను కాపలా కాస్తూంటుంది. దేదీప్యమానంగా, నల్లగా, ఎల్లప్పుడూ నిటారుగా, మెలకువతో ఉంటుంది. ఒకప్పుడు నేను దాని ఎదుట నిలుచుట తటస్థించింది. (మామూలుగా ఈ జీవులు నా ఆదేశాలను పాటిస్తూంటాయి) "నన్ను వెళ్లనీ" అని దానిని అడిగాను. అది ఇలా సమాధానం ఇచ్చింది, "మిమ్మల్ని వెళ్లనీయడం నాకిష్టమే, కాని నేనలా చేస్తే అవి నన్ను చంపేస్తాయి; అందుకని మిమ్మల్ని వెళ్లనీయలేను" అప్పుడు నేనిలా అడిగాను, "ప్రవేశం పొందాలంటే నేను నీకేమివ్వాలి?." అది ఇలా అంది "దానికొక్కటే మార్గం. మనిషిలోని కామవాంఛపై మీరు ఆధిపత్యం సంపాదించగలిగితే, మానవాళి దానిని జయించుటలో మీరు సఫలీకృతులు కాగలిగితే, అప్పుడు నేను అడ్డగించను, మిమ్మలను వెళ్లనిస్తాను."

ఇప్పటి వరకు కూడ అది నాకు దారి నివ్వలేదు. దాని షరతును నేను తీర్చలేకపోయానని ఒప్పుకోవాలి. అందరి మనుషుల్లోను దానిని జయించగల ప్రావీణ్యతను నేను పొందలేకపోయాను.

అది చాలా కష్టం.

*

నువ్వు ఈ ధనప్రవాహంలో ఉండదలచుకుంటే ఏం చెయ్యాలో తెలుసా! ఇంపర్సనల్‌గా వుండాలి. 'ఇది నాకు చెందినది కాదు. అది ఒక శక్తి. నేనా శక్తిని అత్యంత ఉపయోగకరంగా, మహా ప్రయోజనములు సిద్ధించునట్లు ప్రయోగింపవలెను' ఇలాంటి స్పంద నలవల్ల, నిర్విరామకృషివల్ల ఈ శక్తి పెరుగుతుంది – ఆకర్షణ శక్తియేగాక ఒక పద్ధతిగా తీర్చిదిద్దగల శక్తి కూడ. అనగా, ఎలాంటి సాధన సంపత్తి లేకపోయినా, ఈ శక్తిని గనుక కలిగి ఉన్నట్లయితే దానిచే పనిచేయించవచ్చు, దానిని అందరికి అందు బాటులోకి తేవచ్చు. అవసరమనిపిస్తే, ఈ డబ్బు తనకు ఎందుకు కావాలో సూచనమాత్రముగా నైన బయటకు పొక్కకుండా తన కవసరమగు శక్తిని దానినుండి పొందవచ్చు. సాధారణ సంపద లకు అనువైన పరిస్థితులకు పూర్తిగా భిన్నమైన పరిస్థితులలో ఉన్నప్పటికీ, ఈ శక్తిని వాడుకోగలడు. అంతేకాదు. తన కార్య నిర్వహణకు అవసరమయ్యే సమస్త సంపదలు అతనికి అందు బాటులో ఉంటాయి.

ఈ ఉత్తరం శ్రీఅరవిందుల కార్యార్థం ధనం సమకూర్చ డానికై బయలుదేరాలనుకున్నవానికి వ్రాయబడింది. అతనికి ఎలాంటి సాధనాసంపత్తి లేనందువల్ల శ్రీఅరవిందులతో ఇలా అన్నాడు, "నాకుగా నాకు ఏమీ లేనందువల్ల ప్రజలు నన్ను నమ్మరు, నేనేమీ వసూలు చేయను." బాహ్యశక్తి అంత ముఖ్యం కాదు. నీలో అంతర్లీనమై ఉన్న శక్తిని ఉపయోగించుట వలన, ధన మెక్కడ ఉన్నా సరే, దానిపై నీకు అధికార మేర్పడుతుంది" అది ప్రజాసంస్థలలో ఉన్నా, వ్యక్తుల వద్ద ఉన్నా, దానిపై అధి కారం పొందవచ్చు. అవసరమేర్పడినప్పుడు, ఒక రకమైన స్పంద నతో కావలసిన దానిని ఆకర్షించవచ్చు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*CWM* Vol. 4, pp. 381-82, 189-90; Vol. 6, pp. 250-51)

ధనము పట్ల సాధకుని వైఖరి

నువ్వు శ్రీమాత బిడ్డవు. ఆమె ఆదేశాలను పాటించుటకు సర్వ సన్నద్ధుడవు. అందుకని నువ్వు ధనాన్ని నిరసించకూడదు. శ్రీమాత కార్యములకది కావాలి. నీకు దాని పట్ల వ్యామోహము లేనప్పుడు అది దానంతటదే నీ దగ్గర కొస్తుంది.

— సంపాదకుడు

ధనశక్తి నుండియు, తచ్ఛక్తియొసగు భోగ్యవస్తువుల నుండియు, ఉపకరణముల నుండియు ఒక విరాగివలె నీవు వైముఖ్యము వహింపరాదు; వానియెడ రాజసిక రక్తి కూడ పూనరాదు. సంతుష్టికై లోలుడవు క్రీతదాసుడవు కాగూడదు; జగజ్జననికై యర్థము నుద్ధరించి మాతృసేవార్థమే వినియోగింపదగిన శక్తిగా భావింపుము.

సమస్త సంపదయు భగవానునిదే. సంపన్నులు తద్ధర్మ కర్తలేగాని యజమానులు కారు. తత్సంపద నేడు వారికడ నున్నది; రేపు ప్రదేశాంతరమున కరుగవచ్చును. తమకడ నున్నప్పుడు వారా సంపదను ఏ భావముతో, ఏ యుద్దేశముతో ఏ ప్రయోజనమునకై వినియోగింతురో అదియే ప్రధాన విషయము.

నీ కడ నున్న ధనముగాని నీవు సంపాదించునది, నీ ప్రయోజనమునకై వినియోగించునది యంతయు జగన్మాతదే యని భావింపుము. నీ వామె నర్థింపకుము. ఆమె నీ కనుగ్రహించుదానిని నిజోద్దేశములకై వినియోగింపుము. సంపూర్ణముగా స్వార్థ రహితుడవు కమ్ము. ధర్మబుద్ధితో నుండుము. సూక్ష్మవిషయము లందును క్రమబద్ధుడవై, అప్రమత్తుడవై, వివేచనాయత్తుడవై, ఉత్తమ ధర్మకర్తవై యుండుము. అర్థము నీ యది కాదనియు, జగన్మాతదే యనియు నిరంతరము భావించుచుండుము.

అదియును గాక జగజ్జనికై నీవు స్వీకరించు ధనమును శ్రద్ధాభక్తులతో తత్సన్నిధానముననే యుంచుము. స్వప్రయోజనార్థముగాని, అన్యప్రయోజనమునకుగాని దానిని తాకకుము. సంపన్నుల సాహాయ్యమును కాంక్షింపకుము. వారి యాడంబరమును

ప్రాభవమును గాంచి సంభ్రమింపకుము. జననికై నీ వర్ధించునపుడు ఆమెయే నీ ద్వారా తనకు చెందినదానిలో స్వల్పభాగమును మాత్ర మభిలషించునట్లు భావింపుము. నీ వర్ధించునతడు ఇచ్చు సమాధానము ననుసరించి అతని యోగ్యత నిర్ణీతమగును.

నీవు ధనమునందు మోహముగాని, వైముఖ్యముగాని లేక యున్ననాడు ఈశ్వరప్రయోజనమునకై ధన వినియోగమున కధికతర సమర్థుడు కాగలవు. సమరసభావము, వాంఛారాహిత్యము, దివ్యశక్తికిని తత్కార్యమునకును నీ సంపదను, ఆర్జనను సంపూర్ణముగా సమర్పించుటయు చిహ్నము లగును. ధన వినియోగవిషయములలో మానసికాందోళనము, బాధ్యత, సంకోచము సంభవించునో అది నీ లోపమునకో, బంధమునకో చిహ్నమగును.

లక్ష్యప్రాయుడగు సాధకుడు దారిద్ర్యము స్వీకరించి జీవింపుమన్నచో జీవింపగలడు. అతని నెట్టి లోపము బాధింపదు; దివ్యచైతన్య మాతనిలో ప్రవేశించి క్రీడించుట కెట్టి యవరోధము నుండదు. సంపన్నుడుగా జీవింపుమన్నను అతడు తద్విధముగా జీవింపగలడు. క్షణమైనను ధనాశాపీడితుడు కాడు. దుర్బలత్వముతో ధనాభ్యాసములకు కట్టువడడు. ఈశ్వరేచ్ఛయు, పరమానందములే అతని సర్వస్వము.

అతిమానససృష్టిలో ధనశక్తిని ఈశ్వరశక్తికి మరల వశపరుపవలయును. జగజ్జననీ సృజనదృష్టిలో నూత్న దివ్యప్రాణ దివ్యదేహములను సత్య సుందర సుసంబద్ధ జీవితములుగా స్థిరీకరించి సంస్థాపించుటకై ధనశక్తిని వినియోగింపవలెను. ప్రథమతః దానిని జననికై యుద్ధరింపవలసియున్నది. స్థిరచిత్తులు, విశాల హృదయులు, అహంకారరహితులు, వీతప్రత్యాశాపరులు, నిస్సంశయాత్ములు, సంపూర్ణాత్మసమర్పకులు నగువారలే విజయసాధనలో సమర్థులు. అట్టివారి విశుద్ధశక్తిసరణులలోనే పరాశక్తి ప్రసరిల్లును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: శ్రీ శివశంకరానంద ('జనని' నుండి)

(*CWM* Vol. 25, pp. 12-14)

దైవకార్యానికి ధనమొక సాధనము

ధనము పట్ల వ్యామోహం పనికిరాదని మనం చెప్పుకున్నాం కదా! అసలు దానిని నువ్వు సొంతం చేసుకోటమెందుకు? రేడియో తరంగాలు గాలిలో ఉంటాయి. గ్రహణయంత్రము పెట్టు కున్నప్పుడు వాటిని నీవు స్వీకరించగలవు. ధనము కూడా అటు వంటిదే. నీ మనస్సు ఎంత నిర్మలంగా, ఎంత విశాలంగా ఉంటే అంత ప్రమాణంలో దానిని నీవు గ్రహించగల్గుతావు.

— సంపాదకుడు

డబ్బు నెలా ఖర్చు పెట్టాలి? అసలు అది ఎవరికి చెందినదో తెలిస్తే గదా ఈ విషయాన్ని గూర్చి ఆలోచించడం. నిజానికి డబ్బు ఏ ఒక్కరికీ చెందినది కాదు. డబ్బును సొంతవస్తువుగా పరిగణించడం వలననే గొడవ వస్తుంది. డబ్బు ఒక శక్తి, విద్యుచ్ఛక్తి లాంటిది. నీ కివ్వబడిన ఒక క్రియాశక్తి. 'నేను, నాది' అనే ప్రసక్తి లేకుండ ఇంపర్సనల్‌గా దానిని నిర్వహించాలి, ధనము నిచ్చునది దైవమే గదా! ఆయన యిచ్ఛప్రకారమే ఇంపర్సనల్‌గా, విజ్ఞతతో దానిని నిర్వహించాలి. దాని పంపిణీకి (diffusion) విని యోగమునకు నీవొక చక్కటి ఉపకరణము అయినట్లైతే అది నీ దగ్గరకు వస్తుంది. దానిని ఏ విధంగా వాడాలో ఆ విధంగా వాడే సామర్థ్యము ఎంత ఎక్కువగా వుంటే అంత ఎక్కువగా వస్తుంది. ధనం విషయంలో అదే సక్రమమైన పద్ధతి.

భూలోకంలో ఒక కార్యమును నిర్వహించుటకై దైవీశక్తు లను ఆకర్షించి అభివ్యక్తపరచేందుకు ధనమొక శక్తి అని నీవు గ్రహించాలి. ఈ విధంగా ఎవ్వరైతే దాని నుపయోగించగలరో, ఎవ్వరైతే స్పష్టంగా సంపూర్ణంగా దాని సత్యాన్ని దర్శించగలరో, వారి చేతులలోకే అది వస్తుంది.

మొట్టమొదట 'ఇది నాది' అనే భావాన్ని నీ మనస్సులోంచి బహిష్కరించాలి. 'ఇది నాది' అంటే ఏమిటో నాకు అర్థం కాదు. అసలది తమకే చెందినదని మనమలెందు కనుకొంటారు? ఇష్ట మొచ్చినట్లు చేసేందుకు, ఖర్చు పెట్టేందుకు — అంతే కదా మరి.

మరి కొంతమంది దాన్ని దాచి పెట్టుకోవాలని ప్రయత్నిస్తారు – అదొక జాడ్యము. వాళ్లకు కావలసి వచ్చినప్పుడు వుంటుందని అలా చేస్తారు.

కాని నీ వొక విషయం తెలుసుకోవాలి. నీవొక రేడియో స్టేషనువలె గ్రహించి ప్రసారం చేసే యంత్రము (receiving and transmitting station) అనుకో. ఎంత ఇంపర్సనల్‌గా, సంపూర్ణంగా, ఎంత విశాలదృష్టితో ఎంత సర్వోత్కృష్టంగా, ఎంత విశాలంగా, ఎంత సార్వజనీనంగా. వుంటావో, అంత డబ్బు నీ దగ్గరకు వస్తుంది.

భూలోకం యొక్క పురోగమనానికి, పరివర్తనానికి ఎంత అవసరమైన విధంగా వుంటే అంత అధికారం నీ చేతిలోకి వస్తుంది. అంటే ఏమిటి? అతి విశాలమైన దృష్టి, సామర్థ్యము కలిగివుండాలి అన మాట.

డబ్బు తప్పుదారి పట్టడం మనం చూస్తూనే వుంటాము. అయితే సక్రమమైన పద్ధతి కూడ ఒకటున్నది. ఏ మాత్రం వృథా కాకుండ అత్యధికమైన ఫలితము కలిగేటట్లు ధనశక్తిని నిర్వహించి ప్రవహింపచేయుటలో ఒక ఆనందమున్నది. ఇది ఒక అద్భుతమైన విషయము. కొంతమంది మనుష్యులుంటారు. ఎక్కువ ధనాన్ని కూడబెట్టుకొని చాల పెద్ద యెత్తులో ఉపయోగించగలరు. మరి కొంతమంది డబ్బుంటే బాగుంటుంది, దానిని ఖర్చు పెట్టగలము అనే దాతృత్వబుద్ధిగల వారుంటారు. కాని వారికి బహిరాభివ్యక్తి లేదు. అట్టి కౌశలము లేదు. నిజమైన అవసరాలను తీర్చగలిగే సామర్థ్యముంటే మంచిదే.

వ్యాధులను పోగొట్టి ఆరోగ్యాన్ని చేకూర్చటం, అసత్యానికి సత్యంగా మార్చటం, దుఃఖాన్ని సంతోషంగా మార్చటం మొ॥ అన్నీ ఒకే కోవకు చెందిన వృత్తులు. కృత్రిమమైన విషయాన్ని వాస్తవంగా మార్చటం – ఇదే ముఖ్యము. దీని కింత డబ్బు అవసరం, దానికింత డబ్బు కావాలి, ఈ కార్యానికింత అవసరం, మరోదాన్ని మరమ్మత్తు చేసేందుకో లేక తయారుచేసేందుకో ఇంత డబ్బు కావాలి అనుకుండేవాళ్లు ఈ విధమైన కార్యములకు

చక్కటి వాహికములుగా వుంటారు. అట్టివారి ద్వారా కావలసిన ధనం వస్తుంది.

ధనమును పోగుజేయుటమూ, ఖర్చుపెట్టడమూ (విడివిడిగా రెండూ అజ్ఞానంతో కూడుకొన్న ప్రక్రియలే) ఇవి రెండూ ఒకే మనిషిలో రాణించడమనేది ఒక మహావిషయము. అప్పుడు మహా ప్రయోజనములు కలుగును. అది మంచిదే. ఆ విధంగా జరిగిన పుడు మెల్లిమెల్లిగా దానిని ఆచరణలో పెట్టటం సాధ్యమౌతుంది.

అలా జరగాలంటే స్పష్టమైన ఆలోచనలుగల మనుష్యులు కావాలి. అనేకమంది మధ్యవర్తులు – అన్ని చోట్ల ఒకే సమయంలో పనిచేయగలిగే చక్కటి ఉపకరణములు (మనుష్యులు) కావాలి.

డబ్బు ఏ ఒక్కరికో చెందినది కాదు. అది సామూహిక సంపద – సమగ్రమైన, విశాలమైన, సంపూర్ణమైన దృష్టికలవారు మాత్రమే దానిని వినియోగించాలి.

I would add something to that: not only integral and comprehensive, but essentially *true* as well; a vision which can tell the difference between a use which is in accord with the universal progress, and a use which could be termed fanciful. But these are details, for even the mistakes, even, from a certain standpoint, the waste, help the general progress: these are lessons learned the hard way.

మూలం: శ్రీమాత
స్వేచ్ఛానువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 13, pp. 275-77)

సర్వ సంపదలు సర్వేశ్వరునకు చెందినవే, ఆ సర్వేశ్వరుడే వాటిని మానవులకు బదులిస్తాడు. అది ఆయనకే మళ్ళి తిరిగి వెళ్లాలి.

శ్రీమాత

(*CWM* Vol. 15, p. 53)

దుబారా పనికి రాదు

మనము వాడుకునే వస్తువులను దుర్వినియోగం చేసి అతి తక్కువ కాలంలో పాడుచేయటం, వృథాపరచడం, చిందరవందరగా పడేయటం, పేరాశ వలనగాని, తామసిక బుద్ధివలనగాని వస్తువులను, సౌకర్యాలను (నీళ్లు, విద్యుచ్ఛక్తి మొ॥) నిర్లక్ష్యంగా వాడటం – ఇలాంటివన్నీ కూడ అభివృద్ధి నిరోధకాలు. అలాంటప్పుడు ధన శక్తి పారిపోతుంది. సమాజంలో ఇది చాలా కాలం నుంచి జరుగుతూనే వుంది. ఇంకా ఇలాగే కొనసాగినట్లైతే మన ఆదాయము ఎక్కువైనామట్టుకు ఏం లాభం? ఇంకా ఎక్కువ వస్తువులను నిర్లక్ష్యంగా వాడి పాడుచేస్తారు, వృథాపరుస్తారు అంతే. పెరిగిన ఆదాయం నష్టమైపోతుంది. ఈ పరిస్థితి బాగుచేస్తేకాని అభివృద్ధి సాధ్యపడదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 23, p. 716)

ప్రశ్న: నా దగ్గరున్న వస్తువులన్నీ నా స్వంతమే అనే భావాన్ని వదిలించుకోవాలంటే నేనేం చెయ్యాలి మదర్?

జవాబు: నువ్వే పూర్తిగా దైవానికి చెందినప్పుడు ఇక నువ్వే మిటి, నీ సరంజామ ఏమిటి, నీ సర్వస్వమూ దైవానికే చెందుతుంది.

సంపన్నవంతుల కర్తవ్యము

"*ధనమున్నవాళ్లు దానికి దాసులైపోతారు*" అని అంటారు శ్రీఅరవిందులు.

నీవు సంపన్నుడవైతే భోగలాలసుడివి అవుతావు. ఆ లాలసత్వంలో విచక్షణారహితంగా, విలాసవంతంగా, విచ్చలవిడిగా ఆ సంపదని అనుభవిస్తావు. ఎప్పుడైనా ఆ సంపదను కోల్పోవచ్చు. కాని అలవాటు పడ్డ విలాసాలు నిన్ను వదలవు. అది తట్టుకోలేక సర్వస్వాన్ని కోల్పోయినట్టు బాధపడతావు. జీవితం దుర్భరమనిపిస్తుంది. నిరాశ నిస్పృహాలు నిన్నావరిస్తాయి. ధనంతో నీకుండే బంధం విడదీయరానిదై బలహీనుడివైపోతావు. అయితే కలిమిలేములతో సంబంధం లేకుండా యెప్పుడూ ఒకే విధంగా వుండే వారికి యీ బలహీనతలు, బాధలు వుండవు. అటువంటి స్థితప్రజ్ఞులకు డబ్బు వుండడం లేకపోవడం అన్నది అప్రస్తుతం. అదే సరైన పద్ధతి. డబ్బున్నప్పుడు అనుభవిస్తావు. లేనప్పుడు లేదు. నీలోని అంతశ్చేతనకి రెండు ఒకటే. అది నీకాశ్చర్యం కలిగించినా అదంతే.

ఎంత యెక్కువ ధనం వున్నా, ఇంకా ఎక్కువ కావాలనిపిస్తుంది!

కాని ఎంత యెక్కువ ధనముంటే అంత నరకం! అవసరానికి మించిన ధనం వుండడమే అనర్థదాయకం. అది మనిషిని మూర్ఖుణ్ణి చేస్తుంది. పరమలోభిగా మారుస్తుంది. క్రూరుడిగా చేస్తుంది. ప్రపంచంలో వుండే పరమ అనర్థాలలో యిదొకటి. అసలు కోరికలు ఉన్నంతవరకు నీకు డబ్బు వుండనే ఉండకూడదు. భూలోకమంత విశాలచైతన్యమున్న వానికి ఎంత సంపద వున్నా నష్టం లేదు. అలా కాని వాడికి ఆ సంపదే శాపమై అతని మీద స్వారీ చేస్తుంది. ప్రతివారూ ధనవంతులు కావడమే తమ తెలివికి నిదర్శనమనుకుంటారు. నిజానికి అదే అనర్థము, అవమానకరము. చివరికి దైవానికి దూరం చేసి నిరాదరణకి గురి

చేస్తుంది. ఈ విషయం ఎవరికైనా సరే నిర్మొహమాటంగా వారి ముఖం మీదే చెప్పగలను.

మంచివాడుగా, తెలివిగలవాడుగా, ఉదారుడిగా వుండడం పేదవాడికంటె ధనవంతుడికే కష్టం. చాలా దేశాల్లో, చాలా మందిని నేనెరుగుదును. అన్ని దేశాల్లోనూ యెప్పుడూ నేను కలుసుకున్నవారిలో అత్యంత ఉదారులు నిరుపేదలే. చేతినిండా డబ్బు వచ్చినట్లైతే వెంటనే అతడిలో ఒక రకమైన జబ్బు ప్రవేశిస్తుంది. అదేమిటంటే ఆ డబ్బుతో విడదీయరాని బంధం. అదొక శాపమని నా భావం.

అందుకని గొప్పవాళ్లు దానధర్మాలు చెయ్యాలి నిజమే. అయితే కొంతమంది గొప్పవాళ్లు పేరు ప్రతిష్ఠల కోసం అలా చేస్తూ వుంటారు. నువ్వు ఆ పొరపాటు చెయ్యకూడదు. అహంకారంతో కాకుండా విచక్షణతో, సాత్విక స్వభావంతో నిజమైన వుపయోగం యెక్కడుంటుందో తెలుసుకోవాలి. మీ వున్నత చైతన్యం ద్వారా ఉత్తమమైన, అన్నింటికంటె ఉపయోగకరమైన విధానం తప్పకుండా కనుక్కోగలరు. సర్క్యులేషనులో వున్నప్పుడే డబ్బుకి నిజమైన విలువ లభిస్తుంది. ఆ విధంగా ఖర్చు చేసినట్టయితే ప్రతివారికీ, ప్రతి పైసాకి విలువ వుంటుంది.

ధనమొక శక్తి, మీ కిదివరకే వొకసారి చెప్పాను. ప్రకృతిశక్తని ప్రవహిస్తున్న నీటికి శక్తి యెలాగ వున్నదో, అలాగే వ్యాప్తిలో వున్న ధనం కూడా వొక చైతన్యశక్తి. వ్యుత్పత్తికి, పంపిణీకి సహకరించే దవుతుంది. వస్తూత్పత్తికి, సంపూర్ణమైన, స్వేచ్ఛాయుతమైన పంపిణీకి సుకరమైన మార్గదర్శకమవుతుందున్నది నిజము.

అందుకే ధనాన్ని సక్రమంగా అత్యుత్తమమైన అనుకూల పద్ధతుల్లో వినియోగించ గలిగినవారి చేతుల్లో పెట్టాలి. స్వార్థ రహితులు, వ్యక్తిగతమైన కోరికలు, బంధాలనించి విముక్తులైన వారే దీనికి అర్హులు. అంతే కాదు. ప్రపంచావసరాలని బాగా అవగాహన చేసుకుని, దాని కనుగుణంగా ఏం చెయ్యాలో, ఎలా చెయ్యాలో అంచనా వేయగలిగిన, విశాలదృక్పథం కలవారై

వుండాలి. అలాంటివారి నిర్వహణలోనే ఈ శక్తి సద్వినియోగ మవుతుంది.

వీటన్నిటితో పాటు వీరు ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మికజ్ఞానం కలవారైతే మరీ మంచిది. భూమ్మీద దివ్యశక్తి, దివ్యప్రేమ అవతరణకి కూడా క్రమంగా ఈ శక్తిని ఉపయోగించగల సమర్థులు కాగలరు. అప్పుడు ఏ సంపద, ఏ ఆర్థికశక్తి శాపగ్రస్తమనుకున్నామో అదే అత్యున్నతమైన దివ్యాశీస్సు (ఐశ్వర్యం) గా మారి అందరికీ మేలు చేస్తుంది.

ఉపయోగించే పద్ధతిని బట్టే వస్తువు విలువంతా వుంటుంది. సృష్టిలో ప్రతి వస్తువుకు తనదైన వొక స్థానముంటుంది. ఒక ప్రయోజనం వుంటుంది. సహజమైన ఉపయోగం వుంటుంది. దానిని అందుకు విరుద్ధంగా వాడుకుంటే అది స్థానభ్రంశానికి, అనిశ్చితికి దారితీసి నరకప్రాయమవుతుంది. ప్రస్తుతం లోకంలో అతికొద్ది వస్తువులే సద్వినియోగమవుతున్నాయి. అతి కొద్ది వస్తువులే వాటి కేర్పరచిన స్థానాల్లో వుంచబడుతున్నాయి. మిగిలినవి చాలా వరకు అలా లేకపోవడం చేతనే ప్రపంచం యింత భయంకర నరకంగా మారి కష్టాలు కన్నీళ్ళతో బాధపడుతున్నది. ప్రతి వస్తువు దేనిస్థానంలో అది వుండాలి. అప్పుడే సామరస్యం, సమతుల్యతతో ప్రపంచమంతా యీ కష్టాలు, కన్నీళ్ల నుండి విముక్తి పొందుతుంది. ప్రగతి పథంలో పయనిస్తుంది. అదే అసలు రహస్యం.

అందుచేత యేదీ దేనికది యెప్పుడూ చెడ్డది కాదు. కాని యించుమించు అన్ని వస్తువులూ వేటి స్థానంలో అవి వుంచబడకపోవడం చేతనే యిన్ని సమస్యలు.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

(*CWM* Vol. 4, pp. 375-76; Vol. 7, pp. 54-56)

అన్యాయ ఆర్జన

అక్రమంగా సంపాదించిన డబ్బును దైవకార్యానికి అడగ వచ్చా?

శ్రీఅరవిందులు ధనమొక గుణరహిత (నిర్గుణ) శక్తి అంటారు. ఎలా సంపాదించావనేది కేవలం నీ వ్యక్తిగత విషయం మాత్రమే. ఆ సంపాదించే పద్ధతి నీకో, ఇంకొకరికో హాని కలిగిస్తే కలిగించి వుండొచ్చు. అంతమాత్రాన ఆ ధనానికి ఎటువంటి రంగు, రుచి, వాసనలుగాని వ్యక్తిగత ఇష్టాయిష్టాలు, మాలిన్యాలు గాని అంటవు! ఇటువంటి వాటికి ధనం అతీతం. అది ఒక శక్తి మాత్రమే. ఉదాహరణకి – ఒక దుష్టుడూ, మూర్ఖుడూ విడిచే గాలి ఓ సజ్జనుడి నిశ్వాసలోని గాలి కంటె ఎక్కువ కలుషితం కాదు గదా! ఎవరి నిశ్వాసంలోంచి వచ్చినా అది ఒకే గాలి! ఆ వ్యక్తిలోని మంచిచెడ్డలకీ దానికీ ఏ సంబంధమూ లేదు. ధనం కూడా అలాంటిదే. న్యాయాన్యాయాలతోగాని, పాపపుణ్యాలతో గానీ దానికి సంబంధం లేదు.

ఇంక అన్యాయంగానో, దొంగతనంగానో సంపాదించిన ధనాన్ని దైవకార్యాలకి తీసుకోవడమో తీసుకోకపోవడమో అనేది కేవలం మన ఆలోచించే తీరు మీదా, మన వ్యవహారిక దృష్టి మీద ఆధారపడుతుంది. మనకెలా చెయ్యాలనిపిస్తే అలా చెయ్యొ వచ్చు. ఒక దారుణమైన హంతకుడు ఎవరినో హత్యచేసి డబ్బు సంపాదించాడనుకోండి – అతనికి ఉన్నట్టుండి పశ్చాత్తాపం కలిగి "నేను చేసిన పనికి ప్రాయశ్చిత్తంగా నేను చెయ్యగలిగిందొక్కటే – ఈ డబ్బుని నిష్పక్షపాతంగా సత్కార్యాలకి వినియోగపడేచోట ఇచ్చేస్తా" అనుకుంటే అందులో తప్పులేదు – పైగా దాన్ని విలాసాలకీ, స్వార్థానికీ వాడేకంటే ఇది నయమే కదా.

అన్యాయార్జితాన్ని, దైవకార్యాలకి తీసుకోలేకపోవడానికి కారణాలు కేవలం ప్రాపంచికమూ, వ్యావహారికమైనవే కావచ్చు. నైతిక కారణాలు అనను. కానీ ఆధ్యాత్మికంగా దీనికి ఇంకొన్ని కారణాలుంటాయి. "కేవలం ఓ ధర్మకార్యానికి నీ అన్యాయార్జి

తాన్ని ఇచ్చినంత మాత్రాన నీ కెటువంటి పుణ్యము నిజంగా రాదు. చేతనయితే, ఆ ధనాన్ని ఇతరులకి నువ్వు దానం ఇచ్చేకంటే, ఎవరిని బాధించి సంపాదించావో, వారికే అది తిరిగి ఇచ్చెయ్యి — దాన్ని దాని చోటికి చేర్చు!" నిజానికి పశ్చాత్తాపంతో అన్యాయార్జితాన్ని ఇతరులకి దానం చేసేకంటే ఇదే ఉత్తమం!

గుర్తుంచుకోవలసిందల్లా ఇటువంటి విషయాల్లో ఎప్పుడూ కచ్చితమైన నియమ నిబంధనలు కానీ, సూత్రాలు కానీ వుండవు. ప్రతి అంశాన్ని వివిధ కోణాల నించి పరిశీలించి రకరకాల పరిష్కారాలు పొందవచ్చు. దాని వలన ధనానికొచ్చే హెచ్చుతగ్గులేమీ లేవు. ధనమనే ఈ ప్రస్ఫుటశక్తికి దాన్ని సంపాదించే మార్గంతో సంబంధం లేదు. ఒక కాసుకిగానీ, ఒక బంగారు కణికెకిగానీ వుండే విలువ ఎప్పుడూ ఒకటే. అది మారదు. పైగా ఈ ధనమనే శక్తివల్ల ప్రమాదంలో పడేది కేవలం దుష్టులే. ఇంక రెండో విషయం — ఏ పాపికానీ, దుష్టుడుకానీ తనంతట తానుగా తన అన్యాయార్జితాన్ని ఓ పుణ్యకార్యానికివ్వాలని ఎందుకనుకుంటాడు? ప్రాయశ్చిత్తమూ లేకపోతే దేముడు తను చేసిన పాపం నించి తనని రక్షిస్తాడనా? ఇదే నిజమయితే దీన్ని ప్రోత్సహించకూడదు. నిజంగా బాధపడి, పశ్చాత్తాప పడుతుంటే ఆ డబ్బుని పుణ్యకార్యాలకో, ప్రజాసంక్షేమానికో వాడితే అది వేరు. పైగా, ఇలాంటి విషయాల్లో కచ్చితంగా ఇది తప్పు అది ఒప్పు అనలేం. ప్రతిసారీ సందర్భాన్ని బట్టి నిర్ణయం మారుతుంది. ఇక పోతే, ఎవరయినా దౌర్జన్యంగా, అన్యాయంగా డబ్బు సంపాదించారని తెలిశాక దాన్ని మనంతట మనంగా దైవకార్యాలకి దానమివ్వమని అడగడం మాత్రం మంచిది కాదు. అలా చేస్తే అతనిని పరోక్షంగా క్షమించినట్టు, సమర్థించినట్టు అవుతుంది. అది మాత్రం చెయ్యకూడదు. అలా కాక, అడగకుండా, తనంతట తానే ఇస్తే వద్దనక్కర లేదు.

అన్యాయార్జన చేసే వాళ్లనించి సాధారణంగా డబ్బు రాబట్టేవాళ్లు అనుసరించే పద్ధతులు కూడా సరయినవి కావు —

వాళ్లని భయపెట్టి బెదిరించి, భవిష్యత్తులో నరకయాతన పొందుతారని చెప్పడమూ మంచిది కాదు.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

(*CWM* Vol. 4, pp. 379-81)

పేదరికము

చక్కని సమాజం, పరిపాలన, న్యాయం వున్నచోట పేదరికముండదు. ఒక వ్యక్తో, ఒక వర్గమో కొంతమంది వ్యక్తులో పేదరికాన్ని ఒక ఉన్నత ఆదర్శంగా అవలంబిస్తే ఫరవాలేదు కానీ మొత్తం జాతికంతా అదే ఆదర్శం కాకూడదు, ఎందుకంటే వికాసం, ప్రగతి కుంటుపడతాయి.

కేవలం ధనంతో, పేదరికం నిర్మూలించగానే ఈ భూమ్మీద సమస్యలుండవనీ, సంఘంలో కష్టాలుండవనీ, అందరూ ఆనందంగా వుంటారనీ అనుకోడం పొరపాటు. పూర్తి ఆత్మవికాసం కలిగే వరకూ ఈ అసంతృప్తి, అల్లకల్లోలం, తప్పవు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

(*Essays Divine and Human*, pp. 462-63)

వైరాగ్యము, ఆధ్యాత్మికము, వ్యాపారము

ఆధ్యాత్మికమంటే వైరాగ్యమేనా? ఎవరైనా ఆధ్యాత్మిక జీవనం గడుపుతున్నారంటే వారు తిండి తినకుండా రోజుల తరబడి ముక్కుమూసుకుని కూర్చునే ఉంటారనీ, తమకంటూ ఏమీ లేకుండా ఉన్నదంతా పంచిపెట్టేసి బికారిగా జీవితం గడుపుతారని అంతా అనుకుంటారు. సుఖసంతోషాలకి దూరంగా ఉండటమే పారమార్థిక జీవనానికి తార్కాణమని వారి అభిప్రాయము. ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని అవగాహన చేసుకొని దర్శించాలనుకుంటే మాత్రం నువ్వు ఈ విధమైన ఊహాగానాలకి దూరంగా ఉండాలి. నువ్వు త్రికరణశుద్ధిగా దైవమార్గాన్ని అనుసరించాలనుకొని, నీ చైతన్యాన్నీ, నీ జీవితాన్నీ దైవమయం చేసుకోవాలనుకున్నప్పుడు నీవు వెళ్లి చేరుకున్నది ఒక పూరిగుడిశా కాదు, అక్కడున్న దివ్య పురుషుడు తనకున్నదంతా పంచిపెట్టేసిన బికారీ కాడు. అక్కడ సకల భోగభాగ్యాలనూ అనుభవిస్తూ, భక్తులిచ్చే కానుకలను ఆనందంగా స్వీకరిస్తూ సుఖంగా ఉండే పరమపురుషుడుంటే నీవు అదివరలో ఊహించుకున్న పారమార్థిక జీవితానికి పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంటుందని నీవు నిర్ఘాంతపోతావు.

అందుకనే స్వచ్ఛమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని స్వేచ్ఛగా దర్శించాలనుకున్నప్పుడు ఆధ్యాత్మికత అంటే వైరాగ్యమనే దురభిప్రాయాన్ని పూర్తిగా తొలగించుకోవాలి. అది తొలగిపోతే ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏర్పడిన నీ సంకుచిత అభిప్రాయం పోయి అత్యున్నతమైన దానిని తెలుసుకోగలుగుతావు, నీ హృదయం వికసిస్తుంది. ఇక ఈ నీకు లభించినదాన్ని సంతోషంగా స్వీకరిస్తావు, దాన్ని వదిలిపెట్టాల్సి వచ్చినప్పుడు అంత సంతోషంగానూ వదిలేస్తావు. నీ దగ్గరకు కొన్ని వస్తువులొచ్చినై – అనుభవించు; పోయినై – చిరునవ్వుతో వదిలేసెయ్.

నీవు దైవాన్ని కోరుకున్నప్పుడు నీ కుండే పాత అభిప్రాయాలన్నిటినీ విసర్జించాలి. నీ అభిప్రాయాలనే దైవానికీ అంటగట్టి ఆయనే వాటిని ఆమోదిస్తాడనీ అనుకోకు. నేను పట్టిన కుందే

లుకు మూడే కాళ్లనే మొండివాదన యోగులకు పనికిరాదు. దైవాజ్ఞ ఏమైనప్పటికీ దానిని వెంటనే శిరసావహించడానికి సంసిద్ధుడై యుండాలి. ఒకటి తనకు అవసరమైనదని కానీ, ఇంకొకటి నెత్తి మీద బరువని కానీ అనుకోకూడదు. ఆధ్యాత్మిక జీవనం గడుపుదామనుకున్నవారు మొట్టమొదట తమకున్నవాటి నన్నిటినీ దానం చేసేయాలనుకున్నారంటే అది కేవలం తమ భారం వదిలించేసుకోటానికే కాని, తను భగవంతుని ఆధీనం కావాలని మాత్రం కాదు. ఆ విధంగానే విలాసాలతో మునిగితేలే ధనవంతులు దైవమార్గంలోకి రాగానే తమ విలాసవస్తువుల నుండి దూరంగా పారిపోవాలనుకుంటారు. దానికి కారణం ఆ విలాసాల బానిసత్వం నుంచి విముక్తులు కావాలని. అయితే అది సరైన పద్ధతి కాదు. ఆ వస్తువులన్నీ తమవి అనుకోవటమే వారి తప్పు. నిజానికి అవన్నీ దైవానివే. ఆ దైవమే నీ కిచ్చినప్పుడు వాటిని నువ్వు సంతోషంగా అనుభవించు, ఏ క్షణంలోనైనా వాటిని వదిలేయటానికికూడా అంత సంతోషంగానూ సిద్ధంగా ఉండు!

శ్రీమాత

*

ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి ఒక్కొక్కప్పుడు వైరాగ్యము అవసరమే కావచ్చు. నిజానికి సర్వసంగపరిత్యాగి వలె జీవితావసరాలను అతి తక్కువకి కుదించుకొని జీవించలేనివారు ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో సంపూర్ణంగా ఎదగలేరని నా ఉద్దేశ్యము. అంటే ధనం సంపాదించాలనే అత్యాశ, తిండి మీద ఆసక్తి, అన్నీ కావాలనుకునే మమకారం మొదలైనవాటన్నిటినీ పూర్తిగా తన చేతన నుంచి తొలిగించేసుకోవాలి. అంతే తప్ప ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతకి వైరాగ్యం ఆవశ్యకమనిగానీ, అది ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతకి దీటైనది అనిగానీ నేను అనుకోవడం లేదు. ఏ పనిచేస్తున్నా, ఎన్ని పనులున్నా, బాధ్యతలున్నా దేనిలోనూ కోరికగాని, అహంభావం గానీ లేకుండా పూర్తి స్వాధిపత్యంతో భగవంతునికి సర్వసమర్పణ గావించి ఆయన కోసమే పనిచేయడమనే సంప్రదాయం ఉంది. అలా కాకపోతే జనకుడు, విదురుడు వంటి మహాపురు

మలు ఉండేవారు కాదు. ఇంకా చెప్పాలంటే కృష్ణుడు మధురాధిపతిగా, ద్వారకానాధునిగా, బృందావన నాధునిగా, పరమయోధునిగా కురుక్షేత్రంలో పార్ధసారథిగా ఉండేవాడే కాదు. కేవలం ఒక గొప్ప విరాగిగా మాత్రమే మిగిలిపోయేవాడు. మన హిందూ సంప్రదాయంలో, భారతభాగవతాది గ్రంథాల ప్రకారం కర్మపరిత్యాగము, కర్మాచరణ రెండూ కూడా ఆధ్యాత్మ మార్గానికి ఆచరణ యోగ్యమైనవే. సర్వకర్మలు పరిత్యజించటమే హిందూ సంప్రదాయమనీ, మిగతా కర్మాచరణ, జీవితానుభవం మొదలైనవి ఆధ్యాత్మిక మార్గానికి వ్యతిరేకమనీ అవన్నీ పాశ్చాత్యదేశాల సంప్రదాయాలనీ అనుకోనక్కర లేదు.

*

వర్తకవ్యాపారాలు చేయడం తప్పనీ, పాపమనీ నేనెన్నడూ చెప్ప లేదు. మన దేశపు ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయంలో కూడా అటువంటి అభిప్రాయం లేనే లేదు. నాకే అటువంటి అభిప్రాయముంటే 'క' గారి దగ్గర్నుంచిగానీ, తూర్పు ఆఫ్రికాతో వ్యాపారం చేస్తున్న మన ముంబై శిష్యుల దగ్గర్నుంచిగాని ధనాన్ని స్వీకరించేవాణ్ణే కాదు. అంతే కాక వారి వ్యాపారాన్ని కొనసాగించకుండా అంతా మూసివేసి ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి మీదనే దృష్టి పెట్టుకోమని చెప్పేవాణ్ణే. 'క' గారు ఆధ్యాత్మిక సాధనా, మిల్లులో పనీ రెండూ చేస్తానంటే ఎలా ఊరుకోగలను? ఆ మిల్లు మూసేసి ఏ ఆశ్రమానికో వెళ్లి ధ్యానంలో కాలం గడపమని సలహా ఇచ్చేవాణ్ణి కదా! నేనైనా కూడా మొదట్లో రాజకీయాలలో పాల్గొనమనే ఆదేశానికి బదులు వ్యాపారం చేయమని ఉత్తర్వు వచ్చినా ఆ విధంగా చేసేవాణ్ణి తప్ప అదేదో దోషమని మాత్రం అనుకుండే వాడిని కాదు. *ఏమి చేసినప్పటికీ అది ఏ భావనతో చేస్తున్నాము, దాని ఉద్దేశమేమిటి, అది దేనికి ఉపయోగపడుతుంది అనేదే ముఖ్యము.*

శ్రీకృష్ణభగవానుడు అర్జునుని మహాభయంకరమైన యుద్ధం చేయమని ఏ విధంగా ప్రేరేపించాడో, అదే స్ఫూర్తితో మానవులందరూ కూడా తమ తమ కార్యాలను నిర్వహించాలనే కదా చెప్పాడు. కర్మఫలాన్ని భగవంతునికే అర్పించి కార్యాచరణ

కావించాలని 'సర్వకర్మాణి' అన్నాడు కదా! శ్రీకృష్ణుడు ఆధ్యాత్మిక పురుషుడు కాడనీ, అతగాడు అర్జునుడి కిచ్చిన సలహా తప్పు అనీ అనగలవా? మానవుడు తన ప్రవృత్తి ననుసరించి తన వంతుగా వచ్చిన పనిని తన శక్తిసామర్థ్యాలతో, ధర్మబద్ధంగా సక్రమంగా నెరవేరిస్తే భగవంతునికి చేరువవుతాడు.

భగవంతుడే బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య ధర్మాలను నిర్దేశించాడు కదా! దాని ప్రకారం వ్యాపారధర్మం నిర్వహిస్తూ ధనార్జన చేస్తూ అంతర్గతంగా యోగసాధనను ఆధ్యాత్మిక జీవనాన్ని కొనసాగించవచ్చు. భక్తి, జ్ఞాన యోగాలతో బాటుగా కర్మయోగానికి కూడా ప్రాధాన్యత నిచ్చిన కర్మ ద్వారా మోక్షసాధన చేసుకోవచ్చని భగవద్గీత చెపుతోందికదా! శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇంతకు మించిన నియమాన్నే జోడిస్తూ ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా, కర్మఫలంపై మమకారం లేకుండా, అహంభావరహితంగా పనిచేయటమే ఒక యోగమని కూడా చెప్పాడు. కర్మాచరణ పట్ల ఈ భారతీయ వైఖరి అనాదిగా కొనసాగుతోంది. స్వధర్మమైన ఏ పనినైనా సక్రమంగా నెరవేరుస్తుంటే అది ఏ విధంగానూ దైవ మార్గానికి ఆటంకం కాదు. ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికిగానీ, ఆధ్యాత్మిక జీవనానికిగానీ ప్రతిబంధకం కాదు.

డబ్బు విషయానికొస్తే అది జీవనానికి, కార్యాచరణకు కూడా అవసరమే. అది జీవితానికి సంబంధించిన ఓ మహాశక్తి. దైవకార్యంగా దాన్ని అధీనంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. దానిపై నీకు మక్కువా ఉండకూడదు. అట్లాగని అదంటే ఏవగింపు గానీ, భీతిగానీ పనికిరాదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామశాస్త్రి

(*CWM* Vol. 3, pp. 53-55; *SABCL* Vol. 23, pp. 676, 675-76, 1069)

ధనము – భవిష్యత్తు

ఈ విశాల ప్రపంచంలో సత్పురుషులకు, స్వేచ్ఛాజీవులుగా సంచరించటానికి ఒక సుక్షేత్రం ఉండి తీరాలి. ఆధిపత్యానికి, అధికారానికి ఇక్కడ ఆస్కారం లేదు. శాంతిధామమైన ఈ సుక్షేత్రంలో ఋతమే రాజ్యమేలుతుంది. సమన్వయము, పరస్పరావగాహనలకే ఇక్కడ పెద్ద పీట. దుఃఖోపశమనము, అజ్ఞానాంధకారాల నిర్మూలన, ఆటంకాలన్నిటినీ అధిగమించి, ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి పాటుపడటమే ఈ శాంతిధామములో దినచర్య. ఇంద్రియ చాపల్యాలు, భోగభాగ్యాలు ఈ శాంతిధామానికి ఆమడ దూరం. కీర్తికాంక్షలు, ఆధిపత్యధోరణుల కన్న సేవాతత్పరత, కార్యదీక్షతగలవారే శిరోధార్యులు.

ఈ క్షేత్రంలో అందరికీ నిత్యావసరాలు అందుబాటులో ఉంటాయి. ఎటువంటి కొరతగాని, లోటుగాని, ఉండవు. ఈ క్షేత్రవాసుల విజ్ఞానసంపద, ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వత వారియొక్క కర్తవ్యనిర్వహణలో ఋజువు కాగలవు. మరొకవిధంగా ఎన్నటికి కాదు. లలితకళలందు ఆభిరుచిగల క్షేత్రవాసులకు నిత్యము పండుగే. సాహిత్యము, చిత్ర, శిల్పకళల ప్రోత్సాహానికి ఈ సుక్షేత్రము కంకణం కట్టుకుంటుంది. ఈ సౌందర్యారాధన వల్ల ప్రాప్తించే ఆనందానికి అవధులు లేవు. ధనబలానికి అతీతము. డబ్బుకు దాసోహమనే నీచస్థితి ఇక్కడ గోచరించదు. ఈ సమాజంలో వ్యక్తియొక్క కీర్తిప్రతిష్ఠలు అతని సంపన్నస్థితి కంటె సామర్థ్యానికి మాత్రమే గౌరవం లభిస్తుంది. ఈ క్షేత్రంలో పనియనగా కర్మానుష్ఠానము వ్యక్తివికాసానికి ఒక సాధనమేనని, ఉపాధికై మాత్రము కాదు. తన శక్తియుక్తులను వృద్ధిపరచి తన చుట్టూ ఉన్న సమాజసేవయే పరమావధిగా భావించుటయే లక్ష్యం. చివరగా మానవుల సంబంధ బాంధవ్యాలలో నెలకొన్న నిత్య సంఘర్షణలకు అడ్డుకట్ట వేసి సచ్ఛీలత, పరస్పర అవగాహన, సౌభ్రాతృత్వములను ప్రతిష్ఠించటమే ఈ శాంతిధామము యొక్క ధ్యేయము.

ప్రాచీన భారతదేశంలో ఉన్నతవర్గాల ప్రాబల్యమే అధికమని ఉటంకించవచ్చును. అప్పటి తత్వవిచారణ చింతన, ఔన్నత్యాన్ని కాంక్షించి, అందుకు పాటువడే ఒకానొక ఆదర్శం నెలకొని ఉన్నది. అన్నింటి యందు శ్రేష్ఠత్వమును ఆశించే ఒకానొక వైపరీత్యము కానవస్తుంది. తత్వచింతనగాని, లలితకళలైన సాహిత్యం, శిల్పముగాని, శీలాదులుగాని మరేదైనాగాని వాటియందు ఈ దృష్టి గోచరిస్తుంది. ఈ విపరీత దృష్టి ఎంతవరకు వెళ్లినదని పరిశీలిస్తే, ప్రపంచం తలక్రిందులైనా సరే! సర్వోత్కృష్టత ప్రాప్తించాలి. అని ఆశించేవరకు ఈ దృష్టి కానవస్తుంది.

*

ఈ ఆర్థిక ప్రణాళిక పెద్ద పెద్ద రాక్షసి యంత్రాగారాలను స్థాపించే లక్ష్యమెన్నటికీ కాదు. తమ ప్రకృతిస్వభావాలకు అనుగుణంగా, నిత్యజీవనంలో తమ కర్తవ్యం నిర్వహిస్తూ, విరామసమయంలో మానసికంగా ఎదుగుతూ అందరకు ఆనందమయమైన జీవితాన్ని అందించటమే ధ్యేయంగాని మరొకటి గాదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: శ్రీ శరణ్

(*CWM* Vol. 12, pp. 93-94; *Archives & Research* April 1978, p. 5; *SABCL* Vol. 15, p. 241)

నోట్లు, నాణెములు మొ॥ వాటి వెనుక ఒక శక్తి – మారకశక్తి (the power of exchange) ఉన్నది. దానినే మనం డబ్బు అంటాం.

*

ధనమనగా ఒక సాధనము, ఒక ఆయుధము, ఒక శక్తి – అంతకు మించిన (మనము పొందవలసిన) వస్తువేం కాదు.

శ్రీమాత

(*CWM* Vol. 5, p. 358; Vol. 13, p. 154)

ఈ యిల్లు నా స్వంతం కాదు

అక్టోబరు 7, 1913 నాటి శ్రీమాత ప్రార్థన

నీ కంకితము చేయబడిన ఈ ఇంటికి మూడు నెలల తర్వాత తిరిగివచ్చినప్పుడు,నాకు రెండు విచిత్రమైన అనుభూతులు కలిగి అనే భావము ఏమాత్రము లేదు. నాకిదంతా చాలా క్రొత్తగా వున్నది. విదేశాలకు వెళ్లినప్పటి కంటె క్రొత్తగా వున్నది. ఊరి బయటకు వెళ్లి పచ్చిక బయళ్లలో చెట్ల మధ్యన ఉన్న దానికంటె క్రొత్తగా అనిపించటం నాకు చాలా ఆశ్చర్యమనిపిస్తోంది! ఇంతకు ముందర నాకు తెలియని విషయమొకటి నాకు ఇప్పుడు తెలుస్తోంది. అదివరకు ఈ ఇల్లు నాదే అని ఎలా భ్రమపడేదాన్ని అని తలచుకుంటే నవ్వు వస్తోంది. నా చుట్టూ వున్న వస్తువులను యథాతథంగా దర్శించి, వాటి నిజస్వరూపమేమిటో తెలుసుకోవాల్నంటే, నా గర్వము పూర్తిగా, నిశ్చయంగా అణగారిపోవాలి.
...it was necessary for all pride to be broken, crushed, trampled down definitively so that I could at last understand, see and feel things as they are.

నా కేదైనా సొంతమైనదంటూ ఉంటే కదా నేను నీకివ్వగలిగేది. అదివరకు ఈ విషయం తెలియక పిచ్చిదానిలా ఈ ఇంటిని నీకు సమర్పించేదాన్ని! అంతా నీదే, నీవే కదా మా కవసరమైన వస్తువుల నిచ్చేది. అటువంటప్పుడు ఏ వస్తువుల నైనా మా సొంతం అని అనుకోవటం ఎంత హాస్యాస్పదం. ఇక్కడ నేనొక ఆగంతకురాలిని అంతే. ఎక్కడైనా అంతే కదా. నీ సందేశాన్ని అందించేందుకై భూలోకంలోకి వచ్చిన నీ సేవకురాలిని. మానవుల మధ్యకు వచ్చిన ఆగంతుకురాలిని. అయినా వారి జీవితంలో మెరిసే ఆత్మను, వారి యెదలో కదిలే ప్రేమను.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 1, p. 32)

సమాచార పత్రం

సావిత్రి శిబిరము: డా॥ మంగేష్ నడ్కర్ణిగారు శ్రీఅరవిందుల '*సావిత్రి*' ని (Book - I) గురించి ఒక అధ్యయన శిబిరమును 23-2-06 నుండి 5-03-06 తేదీలలో (9-10 A.M, 11-30–11-45) శ్రీఅర విందో సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసులో నడిపెదరు.

కార్డు కేలండరు: 2006 సం॥ కు శ్రీఅరవిందుల సందేశముతో ఒక Page mark cum calendar అందరికి పంపబడును. అదనపు కాపీలు కావలసినవారు ఒక కార్డుకు రూ 1/-, 7 కార్డులకు రూ॥ 5/-, 100 కార్డులకు రు॥ 30-00, తపాలా ఖర్చులతో సహా Sri Aurobindo Society, Beach Office, No-1, Rangapillai Street, Pondicherry 605001 కు advance తో సహా ఆర్డర్లు పంపవలెను.

శ్రీ గోపాల్ భట్టాచార్జీగారు జర్మనీ, UK, USA దేశాలను Aug - Sept 2005 నెలల్లో దర్శించిరి.

కేంద్రముల వార్తలు

హార్థా (మ.ప్ర) కేంద్రమువారు శ్రీ కైవల్యా స్మార్టుగారి ఆధ్వర్య మున సెప్టెంబరులో ఒక యువకేంద్రమును నడిపిరి. కోయంబ త్తూరు (త. నా) లో డా॥ ఆలోక్ పాండేగారు 17, 18 సెప్టెంబరు తేదీలలో ఈ క్రింది విషయములపై ఉపన్యసించిరి. 'శ్రీమాతార విందుల యోగము – భవిష్యత్తు' 'ఆరోగ్యము పట్ల చేతనా పూర్వకమైన దృష్టి' 'మనిషిలోని విభాగములు వాటి సామర స్యము' 'సమర్పణ'. అన్నానగర్ (చైన్నై) లో రెండు తమిళ పుస్తకములు ఆవిష్కరింపబడినవి. చిత్తోర్‌గడ్ (రాజస్థాన్) లో శ్రీ కైవల్యా స్మార్టుగారు 'శ్రీమాతారవిందుల బాటలో సమగ్రాభి వృద్ధి' అనే విషయముపై 17, 18 సెప్టెంబరు తేదీలలో ఒక శిబి రమును నడిపిరి. శ్రీచరణ్ కేంద్రము (ముంబాయి) వారు లోకం డ్‌వాలా కాంప్లెక్సు బేక్ రోడ్డును శ్రీఅరవింద మార్గముగా మార్చు టకు ప్రారంభోత్సవమును చేసిరి. గుల్‌బర్గా (కర్ణాటకా) లో రాష్ట్రం లోని మూడు విభాగముల కార్యక్రమములను 24, 25 సెప్టెంబరు